ΔΡΥΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Α. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΔΙΟΥΗΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΡΙΜΕΛ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐσωτερικοῦ Δραχμὰς 60
Ἐξωτερικοῦ Λιρ. Ἀγγλ. 1)2
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
ΕΤΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 54

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ... ΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑΝ

Ἕνας ἀρριβιστὴς ἀνθρωπος μία εὐτελὴς συνείδησις, ἕνας μικροπρεπὴς ...ρασιογράφος ποῦ πωλεῖ ... πέννα του ὅπως ἡ κοινὲς γυναῖκες τὸ κορμί των ...ρων εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» τὴν ἱστορίαν ... 20 τελευταίων ἐτῶν ...σήψε εἰς τοὺς Χαλκιδικεῖς τὴν χειροτέραν τῶν ...ειῶν, ἡ ὁποία δύναται ... προσαφθῇ εἰς φιλοτιμίας πολίτας.

...αὶ γράφει ἐπὶ λέξει ὁ κ. ...τήρης· «ἠναγκάσθη (ὁ ...βύλης) νὰ τιμωρήσῃ μεταβούς, οἱ ὁποῖοι κατήντησαν ΒΟΥΛΓΑΡΟΦΙΛΟΙ, ὑπὸ ...πρόσχημα ὅτι ἦσαν Κωνσταντινικοί. Τὰ περὶ ἀπαγορευσμοῦ ἐκ τῶν δένδρων ...τὰ περὶ ἐμπρησμοῦ οἱ... τὰ ἔλεγεν ὁ Κωνσταν...ος εἰς τοὺς οὐδετέρους διὰ νὰ περιϋβρίζῃ ... ἐθνικὴν ἄμυναν. Οὐδέ... συνέβησαν εἰς τὴν ...γματικότητα».

...αὶ ἐπειδὴ τότε κατεδι...ησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ ...κιδικεῖς καὶ ἐπειδὴ εἶ... μεταβληθῇ ὅλαι αἱ ἐκ...σίαι μας εἰς φυλακάς, ...θεν ὡδηγοῦντο ε ς ἑξ... αἱ οἰκογένειαι τῶν ... προσερχομένων, ἵνα ...ταγῶσιν εἰς τὸν στρα... τῆς Ἐθν. Ἀμύνης, ἡ ...νὴ συκοφαντία ἀπευθύ...αι πρὸς ὁλόκληρον τὴν ...κιδικὴν, πλὴν βεβαίως ... προσφύγων, οἵτινες ...ατεστάθησαν μεταγε...τέρως ἐνταῦθα.

...ὰ συζητήσωμεν μὲ τὸν ...βεντήρην; Νὰ τὸν εἴπω... ὅτι ἴσως πρῶτος ἀπο...μάζει τὴν δεινὴν ταύ... συκοφαντίαν κατὰ τῶν ...κιδικέων ὕβρινπρῶτος ὁ ...Γ. Κονδύλης, ὁ ὁποῖος ...ανὸν νὰ ἔκαμε ὅ,τι τό... ἔκαμε ὑπείκων εἰς τὴν ...ολιαν τοῦ καθήκοντος, ...ς τοῦτο ὑπηγόρευε ἡ ...πατρία του, ἀλλὰ καὶ ...Χαλκιδικεῖς ἐξετέλουν ...πατριωτικὸν των καθῆ...ν, ὑπείκοντες εἰς τὸ κα...ον τῆς πρὸς τὸν Βασι... πίστεώς των, τοῦ ὁ...ου τὴν εἰρηνόφιλον πο...κὴν ἐπεδοκίμαζον, πε...ότες ὅτι ἦτο εὐκολώ...ον νὰ συγκρατήσουν ...ς Βουλγάρους οἱ σύμ...οι των Γερμανοὶ καὶ ...κολώτερον νὰ κρατή...ν τὸν Γερμανικὸν χεί...ρον αἱ ὀλίγαι χιλιάδες ... ἑλληνικῶν καὶ συμμα...ῶν λογχῶν;

...ὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς ...ν κ. Βεντήρην, ὅτι οἱ κα...διωχθέντες Χαλκιδικεῖς ...ν οὕτως ἢ ἄλλως εὑρέ...σαν εἰς τὸ μέτωπον, ἐ...κέμησαν μὲ γενναιότη... μὲ ἐνθουσιασμὸν μὲ ...ατισμὸν ἐναντίον τῶν ...λγάρων, πρὸς τοὺς ὁ...ους ὁ κ. Βεντήρης τοὺς ...ηγορεῖ ὡς φιλοφρο...ντας καὶ ὅτι προεκά...σαν μετὰ τὴν μάχην τοῦ Σκρᾶ τὰ ἰδιαίτερα συγχαρητήρια τοῦ ἀειμνήστου στρατηγοῦ Ἰωάννου, ὅστις ἔσπευσε νὰ συγχαρῇ μέσον τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τὴν Χαλκιδικὴν διὰ τὴν ἀπαράμιλλον γενναιότητα τῶν τέκνων της;

Νὰ προσκαλέσωμεν τὸν κ. Βεντήρην νὰ ἀναγνώσῃ τὰς εἰς θάνατον ἀποφάσεις τοῦ στρατοδικείου Πολυγύρου καὶ νὰ ἰδῇ τὸν πλάτανον, εἰς ὃν ἐκρεμμάσθη ὁ Σινάπαλος καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ παρεκκλήσιον τοῦ Ἁγ. Βλασίου, ὅπου ἐτάφησαν οἱ τυφεκισθέντες τέσσαρες νέοι τῆς Χαλκιδικῆς;

Νὰ προσκαλέσωμεν τὸν κ. Βεντήρην νὰ ἰδῇ τὰ χέρια τῶν ἀτυχῶν γυναικῶν, τὰ ὁποῖα οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ κ. Κονδύλη ἐτρύπησαν μὲ ἀγκίδας ἐκ δαδίου ἢ νὰ τὸν ἐπιδείξωμεν τὰς χαροκαμένες μητέρας αἱ ὁποῖαι ἔθαψαν τὰς θυγατέρας των θανούσας ἀπὸ τὰ τραύματα τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπιφέρει αἱ γαλαὶ αἱ ἐγκλεισθεῖσαι ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ κ. Κονδύλη εἰς τὸ ἐσώτερον αὐτῶν ἐσώρρουχον;

Νὰ ὑπενθυμίσωμεν εἰς τὸν κ. Βεντήρην, ὅτι εἰς τὴν στατιστικὴν, ἥτις ἐκρατεῖτο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑλλήνων καὶ βουλγάρων οἵτινες κατώκουν εἰς τοὺς διαφόρους Καζᾶδες τῆς τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἀναγράφετσι ὅτι εἰς τὴν Χαλκιδικὴν δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας βουλγαρόγλωσσος καὶ ὅτι θὰ ἦτο εὐκολώτερον νὰ ἀνακαλύψῃ ἐν ἑαυτῷ ὁ κ. Βεντήρης ἕνα κόκκον εὐσηνειδησίας καὶ δυσκολώτερον νὰ βρῇ ἕνα βουλγαρόφιλον ἐν Χαλκιδικῇ;

Ἀλλὰ συζητεῖ κανεὶς μὲ ἕνα καλῆς πίστεως συζητητὴν, διὰ νὰ τὸν πείσῃ ἢ νὰ πεισθῇ. Ὁ κ. Βεντήρης ὅμως ἐν γνώσει καὶ ἐκ προθέσεως ἀπεξαρθρώνει τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ ὑβρίζει μίαν ὁλόκληρον Ἐπαρχίαν.

Δὲν ἐγνώριζε λοιπὸν ὁ κ. Βεντήρης, τὴν ἑλληνικότητα τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ὅτι τὰ γραφόμενα του θὰ διαβαστοῦν ἀπὸ τοὺς Χαλκιδικεῖς, ἀπὸ τοὺς καταδιωχθέντας καὶ ἀπὸ τοὺς κ. Βενιζέλον καὶ Κονδύλην, οἵτινες πρῶτοι θὰ ἀποδοκιμάζουν τὰ γραφόμενά του; Τὸ ἐγνώριζε βεβαίως. Ἀλλ' ὅπως ἡ κοινὲς γυναῖκες προσφέρουν τὰ γλυκόλογα καὶ τὰ χάδια ἀδιαφόρως εἰς ὥμορφους νέους καὶ ἀποκρουστικὰ γερόντια, οὕτω καὶ ὁ κ. Βεντήρης διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ ἕνα κόμμα δὲν διστάζει νὰ καταφύγῃ εἰς μίαν ἐθνικὴν συκοφαντίαν, ἐνῷ θὰ ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ τὰ τότε ἐν Χαλκιδικῇ συμβάντα ὡς ἐπαναστατικὴν ἀνάγκην, χάριν τῆς ὑπάρξεως τῆς Ἑλλάδος, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην των προβάντων εἰς τὴν σύστασιν τῆς Ἐθν. Ἀμύνης ἐκινδύνευε.

Πῶς λοιπὸν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ κ. Βεντήρη; Ἀνήκουστον διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας; Ἀσυνειδησίαν; Συκοφαντίαν; Ὕβριν; Τραῦμα κατὰ τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ Ἔθνους;

Ὅλαι αὐταὶ αἱ λέξεις εἶνε ἄχρωμοι προκειμένου νὰ ζωγραφίσωσιν ἐπαξίως τὸ μέγεθος τοῦ κατὰ τῆς Ἐθνικῆς φιλοτιμίας τῶν Χαλκιδικέων διαπραχθέντος ὑπὸ τοῦ κ. Βεντήρη ἀνοσιουργήματος.

ΑΙΣΧΡΟΤΗΣ, ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ, ΚΤΗΝΩΔΙΑ δὲν θὰ ἦσαν ὑπερβολαὶ προκειμένου νὰ χαρακτηρίσουν μίαν τοιαύτην συκοφαντικὴν ἀμετροέπειαν.

Ὁ ὑπογραφόμενος, τοῦ ὁποίου ἡ οἰκογένεια κατεδιώχθη, τοῦ ὁποίου ὁ μὲν πατὴρ ἐσύρθη πεζῇ ἀπὸ τὰ μπουντρούμια τοῦ Πολυγύρου εἰς τὰ σκοτεινὰ ὑπόγεια τοῦ Διοικητηρίου τῆς Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποίου οἱ θεῖοι Γρηγόριος καὶ Βασίλειος Σεραφιανὸς κατεδικάσθησαν τότε ὑπὸ τῶν ἐκτάκτων στρατοδικείων καὶ παρέμειναν ἐπὶ ἔτη εἰς φυλακὰς, τῶν ὁποίων ὅμως τὰς ἐθνικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα καὶ κατὰ τὴν πρὸ τοῦ 1912 ἐποχὴν, καθ' ἣν μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των ἐκ μέρους τῶν τούρκων ὑπῆρξαν οἱ ἀφανεῖς ὁδηγηταὶ τῆς δράσεως τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων, τόσον ὁ κ. Κονδύλης, ὅσον καὶ οἱ στρατοδῖκαι των ἀνεγνώρισαν, λυπεῖται πολὺ, διότι δὲν εὑρίσκεται εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ κάμῃ τὴν παρειὰν τοῦ κ. Βεντήρη, ἥτις φαίνεται ὅτι δὲν ἐγνώρισε τὸ ἐρύθημα τῆς ἐντροπῆς νὰ γνωρίσῃ ἐρύθημα τοῦ ῥαπίσματος. Φτύνει ὅμως κατάμουτρα τὸν κ. Βεντήρην διὰ τὴν ἐπαίσχυντον ἐκείνην λιβελλογραφικὴν περικοπὴν τῆς ἱστορίας του.

ΕΥΘ. Ι. ΤΣΑΠΡΑΖΛΗΣ

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι σκοπὸς τοῦ ἄρθρου μας εἶνε νὰ κρίνωμεν ἂν ἡ τότε δράσις τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ κ. Κονδύλη ἦτο καλὴ ἢ κακή.

Δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν νὰ ἀφίσωμεν ἀναπάντητον μίαν δεινὴν ὕβριν κατὰ τῶν Χαλκιδικέων, παρομοίαν πρὸς τὴν τοῦ Φαλμεράϋερ, ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ στηριχθῇ ὁ μέλλων ἱστορικὸς διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἐθνολογικὴν κατάστασιν τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τοὺς λόγους τῆς τότε ἀντιδράσεώς των, τοὺς ὁποίους τόσον αὐθαδῶς πλαστογραφεῖ ὁ κ. Βεντήρης.

Ε. Ι. Τ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΝΑ ΜΗ ΕΠΑΝΕΛΘΗ

Οὐδεὶς βέβαια ἠσθάνθη τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ, Νομάρχου, διότι καὶ ὅταν εὑρίσκετο ἐνταῦθα ἡ δράσις του δὲν ἦτο σπουδαιοτέρα ἀπὸ ὅση εἶνε τώρα ποὺ ἀπουσιάζει.

Μηδὲν καὶ ὅτε εἶνε παρὼν, μηδὲν καὶ ὅταν ἀπουσιάζει. Ἡ Χαλκιδικὴ ὅμως ἔχει ἀνάγκην Νομάρχου δραστηρίου, καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν πρὸς δημιουργικὴν ἐργασίαν.

Ἂς παραμείνῃ λοιπὸν εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ κ. Τράκκας ἀφ' οὗ ἔχει ἀνάγκην νὰ ἀναπνέῃ τὸν ἀέρα τῶν μεγαλουπόλεων καὶ ἂς σταλῇ ἀντικαταστάτης μὲ ὀλιγωτέραν φιλοσοφικὴν διάθεσιν καὶ μὲ περισσοτέραν ὄρεξιν γιὰ δουλειά.

Οὔτε βεβαίως εἶνε δυνατὸν νὰ σώσουν τὸν κ. Τράκκαν, τὰ πιστοποιητικὰ καλῆς συμπεριφορᾶς ποῦ τὸν χορηγεῖ ὁ τόσον συμπαθὴς κ. Μελκῆς, ὁ ὁποῖος ἐξεστράτευσε καὶ διὰ τοῦ τύπου καὶ προφορικῶς πρὸς σωτηρίαν τοῦ κ. Τράκκα.

Καὶ μὲ τὸ δίκηο του, ἀφ' οὗ τὸν διώρισε ἐπιστάτην εἰς τὴν καταδίωξιν ἀρουραίων καὶ ἀκρίδων καὶ θὰ τσιμπᾷ μερικὰ χιλιόδραχμα ἀπὸ τὸ Δημ. Ταμεῖον. Ἀλλ' ὁ λαὸς τῆς Χαλκιδικῆς οὐδόλως ὑποχρεοῦται νὰ πληρώνῃ τὰ φιλικὰ συμπόσια τῶν Τράκκα—Μελκῆ καὶ Σία.

Μόνον ἡ ἀπόφασις τῆς μεταθέσεως τῆς ἕδρας τοῦ κ. νομοκτηνιάτρου ἐνῷ θὰ ὤφειλε νὰ φροντίσῃ διὰ τὸν διορισμὸν ἄλλου νομοκτηνιάτρου εἰς Μουδανιὰ καὶ νὰ μὴ ἀφίσῃ ἄνευ κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας ὅλην τὴν Βορ. Χαλκιδικὴν; ἀρκεῖ νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ἐπιπόλαιον τοῦ ἀνδρός.

ΕΝΑ ΓΛΥΦΟΤΣΑΝΑΚΟ

Ἕνας κύριος ὑπογραφόμενος «Ἁγιοπροδρομίτης» ἐκπλήσσεται διὰ τὴν κατὰ τοῦ χωροφύλακος ποῦ ἔδειρε ἕνα πολίτην ἐπίθεσίν μας. Καὶ γράφει ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ, σὰν νὰ ἐπρόκειτο περὶ παρονυχίδος. Ἕνας ἰδιώτης ἐξύβρισεν ἕνα χωροφύλακα. Ὁ χωροφύλαξ θυμωθεὶς ἐρράπισε τὸν πολίτην». Μικροπράγματα δηλαδὴ. Ὅταν κάθε χωροφύλαξ ἐξυβρίζεται, εἴτε ἀπὸ ἕνα μεθυσμένον, εἴτε ἀπὸ ἕναν ποῦ θέλει νὰ ἀστειευθῇ, ἢ νομίζει ὅτι ἐξυβρίζεται θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ σπάνῃ στὸ ξύλο τὸν πολίτην.

Καὶ βέβαια οὔτε ὁ πολίτης, οὔτε οἱ συγγενεῖς του θὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθοῦν, οὔτε ὁ ἐκπρόσωπος τῆς κοινῆς γνώμης τύπος νὰ ἐλέγξῃ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν τιμωρίαν του, καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνατεθοῦν αἱ ἀνακρίσεις εἰς τὸν Σταθμάρχην, ὁ ὁποῖος ὡμολόγησε πρὸς ἡμᾶς αὐτοπροσώπως, ὅτι εἶπεν εἰς τὴν πενθερὰν τοῦ θύματος: «Τὰ λόγια ποῦ εἶπε καλὰ ἔκαμεν ὁ χωροφύλαξ καὶ τὸν ἔδειρε.»

Φαίνεται λοιπὸν καθαρὰ καὶ ξιότερα, ὅτι ὁ σταθμάρχης ἦτο προκατειλημμένος ὑπὲρ τοῦ χωροφύλακος καὶ ἐπομένως τὰ συμπεράσματα τῶν ἀνακρίσεών του δὲν θὰ ἦσαν τελείως ἀμερόληπτα.

Καὶ ἡμεῖς μὲν, χωρὶς νὰ θεραπεύωμεν τὰς ἰδιοτροπίας οὐδενὸς, ἀλλὰ μόνον τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ τῆς Χαλκιδικῆς εὐθαρσῶς ὑποστηρίζομεν, ὡς εἶνε καθῆκόν μας.

Ἀλλὰ καὶ σεῖς τὸ καθῆκόν σας πράττετε, κ. Ἁγιοπροδρομίτα. Εἶσθε ἕνας ταπεινὸς ἐθελόδουλος ποῦ δὲν κατώρθωσες νὰ ἀποβάλῃς τὸν ἀταβισμὸ τοῦ ῥαγιαδισμοῦ τῶν πατέρων μας καὶ νὰ καταλάβῃς ὅτι εἴμεθα πλέον ἐλεύθεροι.

Καὶ ἐθεώρησες καθῆκόν σου νὰ τὸν γλύψῃς λίγο, καὶ ἐκεῖνον, διότι πιθανὸν νὰ γλύφῃς καὶ τὰ πιάτα τοῦ σταθμοῦ.

ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΚΑΙ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ

Εἰς τὸν Ἅγ. Προδρομον καὶ τὰ Νέα Σύλλατα ἐνεφανίσθησαν ἀρουραῖοι. Καὶ ὅμως ὁ τρομερὸς ἀρουραιοκυνηγὸς νομάρχης κ. Τράκκας μᾶς εἶχε βεβαιώσει, ὅτι εἶχε καταφάγει ὅλους τοὺς ἀρουραίους. Τώρα ὅμως ποῦ ἀπουσιάζει ὁ κ. Τράκκας καὶ δὲν θὰ ἀπασχολῇ τὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὴν δρασηριοφανῆ πολυασχολίαν του ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ καταδιωχθοῦν ἀποτελεσματικῶς καὶ νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν πληγὴν αὐτὴν. Ποῖος ὅμως θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸν τρομερὸν ἀρουραῖον τῆς Χαλκιδικῆς τὸν νομάρχην κ. Τράκκαν; Διατὶ τὸ Πολ. Γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν μᾶς εἰδοποίησε τοὐλάχιστον ὅτι ἔλαβε γνώσιν τῶν τόσον καταγγελιῶν μας, ἀλλ' ὅτι τὰς εὑρίσκει ἀβασίμους ἢ ἀναξίας προσοχῆς;

Κε Πρωθυπουργὲ, εἰς τὴν Χαλκιδικὴν δὲν διεθέσατε σπουδαῖα κονδύλια διὰ τὴν πρόοδόν της καὶ ἡ Χαλκιδικὴ δὲν παρεπονέθη ἀφ' οὗ χρήματα λέγετε ὅτι δὲν ὑπάρχουν. Δὲν ὑπάρχει ὅμως ἕνας δραστήριος ἄνδρας μέσα στὸ κόμμά σας νὰ ἀναλάβῃ τὴν νομαρχίαν;

ΔΙΚΑΙΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Εἰς τὴν ἔκτακτον συνεδρίασιν τοῦ Δημ. Συμβουλίου, εἰς ἣν συνεζητήθη ἡ ὑπὸ τοῦ Γ. Βεντήρη εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἀναγραφεῖσα συκοφαντία, ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ Γ. Κονδύλη κατὰ τὸ 1916 καὶ 17 καταδιωχθέντες Χαλκιδικεῖς ἦσαν ὅλοι Βουλγαρόφιλοι καὶ εἰς ἣν ἐψηφίσθη τὸ ψήφισμα, ὅπερ δημοσιεύομεν ἀλλοῦ τὴν 4ην σελίδα, προσεκλήθησαν καὶ ἐπιφανεστέρα μέλη τῆς κοινωνίας Πολυγύρου, ἵνα οὕτω λάβῃ τὸ ψήφισμα ... χαρακτῆρα. Ἠγέρθησαν ὅμως πολλὰ καὶ δίκαια παράπονα διότι ἡ ἐκλογὴ τῶν προσκληθέντων ... ὑπῆρξεν ἐπιτυχής. Παρεβλήθησαν οἱ μειριώτεροι ἀντιπρόσωποι ... ἐν Πολυγύρῳ καταδιωχθέντων ἐνῷ τοὐναντίον προσεκλήθησαν πολλοὶ, τοὺς ὁποίους οὐδόλως ἐνδιαφέρει τὸ δημοσίευμα καὶ ἐπομένως ... λόγον εἶχον νὰ ἀγανακτήσουν ...

Δὲν εἶνε ὅθεν παράδοξον ... τὸ συνταχθὲν ψήφισμα ... οὔτε εἰς τόνον ὕφους, οὔτε ... γανάκτησιν εἶνε ἀντάξιον ... ὑψους τῆς καθ' ὁλοκλήρου τῆς Χαλκιδικῆς προσαφθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Βεντήρη ὕβρεως καὶ συκοφαντίας.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ

ΤΟ "ΧΡΙΣΤΟΣ Α

Ἕνας ἄγγλος, ἀξιωματικὸς Σαλβέστιον Ἄρμυ, γράφει εἰ Περιοδικὸν Γουὼρ Κράνι, τὸ χαριέστατο ἀνέκδοτο.

«Ἦταν πρωΐ τῆς Κυριακῆς Πάσχα, καὶ ἐγὼ κάθομαν στὸ λόνι τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ Λο νου, καὶ ἔγραφα στὸ σημειωμ ριό μου, ὅταν κάποιος ἄνοιξε πόρτα σιγὰ, καὶ ἀκούω μιὰ ἐλαφρὰ φωνὴ νὰ λέγῃ «Χ ρ ι σ τ ὸ ς Ἀ ν έ σ τ η».

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι αὐτὸς ὁ χαιρετισμὸς μ' ἐφάνηκε παράδοξος καὶ κύτταζα προσεκτικὰ νὰ ἰδῶ πχιὸς ἦταν αὐτὸς ποὺ χαιρετᾷ.

Βεβαίως δὲν εἶδα κανέναν Ἀρχάγγελο, παρὰ εἶδα ἕναν ἄνθρωπο μὲ καλοθρεμμένο σῶμα κάπου 40 ἐτῶν καὶ μὲ μάτια καταγάλανα, ὁ ὁποῖος ἔρχονταν πρὸς τ' ἐμένα μὲ τὰ χέρια ἁπλωμένα γιὰ χειραψία.

Σκέφθηκα γιὰ μιὰ στιγμὴ μήπως ἦταν κανένας ἀστεῖος ποὺ ἤθελε νὰ μὲ πειράξῃ, ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν φαίνονταν νὰ εἶνε τέτχιος τύπος.

Ἦλθε καὶ κάθισε σὲ μιὰ πολυθρόνα ἀντικρὺ 'πὸ μένα, καὶ κατάλαβε ὅτι ἐγὼ τὰ εἶχα χαμένα, καὶ αὐτὸ φαίνεται τὸν εὐχαριστοῦσε, γιὰ τὴν ἔκπληξη ποὺ μὲ ἔκαμε.

Ἐγὼ ἐκείνη τὴ στιγμὴ δὲν ἤμουν εἰς θέσιν νὰ πῶ τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὴ συνηθισμένη «Καλημέρα!».

Ὁ ἄνθρωπος κούνησε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ μὲ εὐχαριστήσῃ, καὶ μὲ εἶπε τὰ ἑξῆς:

Βλέπω ὅτι μὲ πέρνεις γιὸ ξένον. Ἀλλὰ ἐὰν δὲν σὲ ἐνοχλῶ, θὰ σὲ διηγηθῶ μιὰ μικρὴ ἱστορία γιὰ νὰ ἰδῇς ὅτι εἶμαι γνήσιος ἄγγλος.

Ἐγὼ εἶμαι ἄγγλος ἀπὸ τὸ Γιόρκσιάνιρ, καὶ ἡ γυναῖκα μου εἶνε ῥωσίδα. Ἐγὼ εἶμαι κτηματίας καὶ γεωργὸς στὸ Γιόρκσιάνιρ, ὄχι ὅμως πλούσιος.

Πρὸ 3—4 χρόνια ἀγόρασα ἕνα μικρὸ σπιτάκι στὸ Γιόρκ, καὶ ἡ γυναῖκα μου πῆρε μία ῥωσίδα προσφυγοπούλα γιὰ ὑπηρέτρια, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἄννα. Ἦταν ἕνα κορίτσι κάπου δεκαὲξ ἐτῶν, μὲ μαῦρα μάτια καὶ μαλιὰ, καὶ μὲ ἕνα χαμόγελο γλυκὸ, ποὺ τ' ἀγαπήσαμε κ' ἐγὼ καὶ ἡ γυναῖκα μου. Τὸ κορίτσι αὐτὸ ἦλθε στὸ σπίτι μας τρεῖς ἑβδομάδες πρὸ τοῦ Πάσχα.

Δὲν θέλω τώρα νὰ πῶ κανέναν κακὸ λόγο γιὰ τὴ γυναῖκα μου, ἀλλὰ εἶνε ἀλήθεια ὅτι τὴν ἔπχιαναν συχνὰ τὰ νεῦρά της.

Καθὼς ξέρεις δὲ πὼς δὲν πᾶν καλὰ καὶ ἡ δουλειὲς στὴν Ἀγγλία, δὲν μπορέσαμε νὰ ταχτοποιηθοῦμε καὶ τόσο καλὰ, καὶ τὴ γυναῖκα μου τὴν εἶχαν πχιάση τὰ νεῦρα της, καὶ εἴχαμε φασαρίες κάθε μέρα!

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι εἶχα χάσει κ' ἐγὼ τὴν ὑπομονή μου, καὶ δὲν ἤξερα τὶ ἔκαμνα, καὶ τώρα ποὺ τὸ σκέπτομαι νομίζωὅτι ἡ καρδιὰ μου τότε ἦταν γεμάτη αἷμα καὶ ἦταν ἕτοιμη νὰ κάμῃ φονικό!.

Βλέπεις εἴχαμε ὁλόκληρες ἑβδομάδες ποὺ τρωγώμασταν, καὶ ὁ ἕνας πετοῦσε πολὺ φαρμακερὰ λόγια στὸν ἄλλο, καὶ ἡ κατάστασις γίνονταν κάθε μέρα χειρότερη.

Τὴν ὥρα ἐκείνη τὴν Κυριακὴ τὸ Πάσχα πρωΐ, καθήσαμε στὸ τραπέζι νὰ φᾶμε τὸ πρόγευμα, μὰ, τὶ τὸ θέλεις, ἐγὼ ἤμουν ὀργιλλος, σὰν μανιακὸς, καὶ ἔβλεπα τὴ γυναῖκα μου μπροστά μου καὶ μοῦ ἤρχονταν νὰ τὴν πνίξω!

Ἀλλὰ κ' ἐκείνη δὲν ἔπεφτε παρακάτω, καὶ γρινίαζε σὰν τίγρις μὲ τὰ σπασμένα ἀγγλικά της!

Πετάχθηκα ἀπὸ πόδι, καὶ ἔσφιξα τὶς γροθιὲς μου γιὰ νὰ τὴν ἀρχίσω καὶ νὰ τὴ δώσω τόσο πολὺ ξύλο, ποὺ νὰ τὸ θυμᾶται ὅλη τὴ ζωή της!

Στὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ἐκείνη, κάπχιος χτύπησεν ἐλαφρὰ τὴν πόρτα καὶ ἄνοιξε καὶ μπῆκε μέσα ἡ ὑπηρέτρια μας ἡ Ἄννα μὲ ἕνα δίσκον στὰ χέρια ὅπου μᾶς ἔφερνε τὸ πρόγευμα.

Μόλις μπῆκε μέσα, στάθηκε μιὰ στιγμὴ καὶ μᾶς εἶπε «Χ ρ ι σ τ ὸ ς

Ἡ γυναῖκά μου γύρισε πρὸς τὸν τοῖχο καὶ ἔβαλε τὰ χεῖρα της στὸ πρόσωπό της καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ.

Ἐγὼ τἄχασα κυριολεκτικῶς, καὶ ἔβλεπα πότε τὴ γυναῖκα μου καὶ πότε τὴν ὑπηρέτρια, καὶ δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω τὶ συμβαίνει, καὶ ρώτησα τὴ γυναῖκα μου νὰ μὲ ἐξηγήσῃ τὶ εἶπε τὸ κορίτσι, διότι δὲν καταλάβαινα καθόλου τὰ ρωσικά.

Ἡ γυναῖκά μου γύρισε καὶ μὲ εἶδε, μὰ τὸ βλέμμα της τώρα ἦταν τόσο γλυκὸ καὶ μαλακὸ καὶ ἀγαπητὸ, ὅπως ἦταν στὰ πρῶτα χρόνια ὅταν ἀγαπχιούμασταν καὶ προτοῦ νὰ παντρευθοῦμε—ὤ,! δὲν θὰ ξεχάσω ποτὲ τὸ βλέμμα ἐκεῖνο!—καὶ μὲ εἶπε ἁπλούστατα «Χ ρ ι σ τ ό ς Ἀ ν έ σ τ η!» «Αὐτὸ εἶπεν ἡ Ἄννα, (ἡ ὑπηρέτριά μας!)»

Τότε κατάλαβα καὶ θυμήθηκα ὅτι ἦταν Πάσχα ἐκείνη τὴν ἡμέρα καὶ ὅτι οἱ πατριῶταί της οἱ ρῶσοι, εἶχαν τὴν ὥραία συνήθεια νὰ χαιρετῶνται τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα μὲ τὸ «Χ ρ ι σ τ ὸ ς Ἀ νέ σ τ η»!

Τὶ νὰ σοῦ πῶ! Ἐκεῖνο τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» τῆς Ἄννας, μὲ ἔκαμε νὰ θυμηθῶ τὰ περασμένα μας. Κατάλαβα δὲ ὅτι καὶ ἡ γυναῖκα μου τὰ ἴδια θυμοῦνταν.

Προτοῦ ἀκόμα νὰ συνέλθω, ἦλθεν ἡ γυναῖκα μου κοντὰ μου καὶ ἔβαλε τα χέρια της στοὺς ὤμους μου καὶ μὲ εἶπε:

«Γιάννη, λυποῦμαι πολὺ καὶ ἔφταιξα! Θὰ μὲ συγχωρήσῃς;»

«Νὰ σὲ συγχωρήσω; Μὰ καὶ ἐγὼ θέλω νὰ μὲ συγχωρήσῃς, διότι καὶ οἱ δύο φταίγομε!» Τὴν εἶπα ἀμέσως.

Δὲν θὰ πιστεύσῃς πόσῃ μεταβολὴ ἦλθεν στὸ σπίτι μας! Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ποτὲ πλέον δὲν ξαναφιλονικήσαμε! Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε πραγματικῶς δι' ἡμᾶς τὴν ἡμέρα ἐκείνη! Καὶ ἀπὸ τότε ἀρχίσαμε νέα ζωὴ, γιὰ νέα ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου.

Δὲν μπορῶ νὰ σὲ τὰ πῶ ὅλα ὅσα μᾶς συνέβησαν ἀπὸ τότε ἕως σήμερα. Ἕνα μόνον σοῦ λέγω, ὅτι ἡμεῖς σήμερα εἴμεθα τὸ πλέον εὐτυχισμένο ζευγάρι σὲ ὅλη τὴν Ἀγγλία!

Καὶ αὐτὸ τὸ θαῦμα γίνηκε μόνον καὶ μόνον διότι ἡ ὑπηρέτριά μας ἡ Ἄννα ἦλθε στὴν κατάλληλο στιγμὴ καὶ μᾶς εἶπε τὸ μέγα καὶ σπουδαῖον γεγονὸς, τὸ «Χ ρ ι σ τ ὸ ς Ἀ ν έ σ τ η!»

Ἀλλὰ, ἐγὼ τὸ σκέφθηκα πολλάκις ἀπὸ τότε τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ὅσο τὸ σκέπτομαι, τόσο τὸ βρίσκω σοβαρώτερο, πῶς ἕνας ἁπλὸς χαιρετισμὸς μὲ τὴν ἀναγγελία τοῦ γεγονότος τούτου, ἔφερε τόσῃ πολλὴ καὶ μεγάλη μεταβολὴ, εἰς τὴν οἰκογενειακὴ μου ζωὴ καὶ εὐτυχία.

Καὶ ἀπὸ τότε καὶ ἐγὼ, τὸ ἔθεσα ὑποχρέωση στὸν ἑαυτὸ μου, καὶ τὸ θεωρῶ καθῆκόν μου, ἵνα ὁπουδήποτε καὶ ἂν εὑρεθῶ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, καὶ ὁπουδήποτε καὶ ἂν εἰσέλθω, νὰ λέγω ἁπλῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς εἶπε καὶ ἡ Ἄννα. «Χ ρ ι σ τ ὸ ς Ἀ ν έ σ τ η!»

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΕΛΩΝΗΣ

ΚΥΡΚ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

Γ. Β. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΡΝΑΙΑ

φάνη ἡ ἀρρώστεια.

Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν χρησιμοποιοῦνται εἰδικὰ κλαδευτήρια ἢ σκάλες.

Οἱ κοπτόμενοι κλάδοι πρέπει νὰ καίωνται ἀμέσως ἐπὶ τόπου καὶ ὄχι νὰ ἀφίωνται ὑπὸ τὰ δένδρα.

Διὰ τὴν καταστροφὴν, τῶν ἐντόμων ποῦ διαχειμάζουν κρυμμένα εἰς τοὺς ξηροὺς φλοιοὺς, ἄριστα ἀποτελέσμανα δύναται νὰ δώσῃ καὶ τὸ ἀσβέστωμα κατὰ τὸ φθινόπωρον τῶν κορμῶν καὶ κυριωτέρων κλάδων. Ἐὰν μάλιστα, προστεθῇ εἰς τὸ ἀτβεστόγαλα καὶ ὀλίγος θεϊκὸς σίδηρος καὶ θεϊκὸς χαλκὸς τότε καταστρέφονται ταὐτοχρόνως καὶ διάφοροι ἄλλοι γόνοι κρυπτογαμικῶν ἀσθενειῶν.

Θεϊκὸς σίδηρος (καραμπογιὰ) 1) ὀκᾶ
» χαλκὸς (γαλαζόπετρα) 1) »
» Ἀσβεστόπετρα 2) »

Διαλύομεν ἰδιαιτέρως ἐντὸς ὀλίγου ὕδατος ἕκαστον ἐκ τῶν προϊόντων τούτων καὶ κατόπιν ἀναμιγνύομεν καὶ τὰ τρία ὁμοῦ προσθέτοντες πάντως τὸ ἀσβεστόγαλα τελευταῖον καὶ συμπληρώνομεν μὲ νερὸ οὕτως ὥστε ὅλη ἡ διάλυσις νὰ εἶναι 20 ὀκάδες.

Ἐπὶ τοῦ δένδρου τὰ ἔντομα ταῦτα δύνανται νὰ καταστραφοῦν μὲ ψεκασμοὺς δι' ἐντομοκτόνων. Ὅταν μάλιστα ἡ καταπολέμησις γίνῃ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ ἔξοδον θὰ εἶναι ἐλάχιστον διότι τότε δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ψεκάζηται ὁλόκληρον τὸ δένδρον, ἐπειδὴ τὸ φάρμακον δὲν θὰ εἶναι προληπτικὸν, ἀλλὰ θεραπευτικὸν. Ἀρκεῖ μόνον τὸ ὑγρὸν νὰ ἐκτοξεύεται μὲ ἀρκετὴν δύναμιν ἐπὶ τῶν κλαδίσκων, οἵτινες παρουσιάζουν τὴν μπαμπακάδα, οὕτως ὥστε νὰ εἰσέρχηται εἰς ἐσωτερικὸν τῆς βαμβακώδους οὐσίας ὅπου εὑρίσκονται τὰ ἔντομα τὰ ὁποῖα θὰ καταστρέφωνται.

Ἄριστον ἐντομοκτόνον ἐναντίον τῆς ψύλλας (βαμβακάδας) τῆς ἐλαίας εἶναι τὸ γαλάκτωμα πετρελαίου, ὡς ἐπίσης τὸ θειασβέστιον.

Διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ γαλακτώματος πετρελαίου δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιῆται καθαρὸν πετρέλαιον. Τὸ ἀκάθαρτον πετρέλαιον (μαζοὺτ) δίδει ἐπίσης τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα καὶ ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι κοστίζει πολὺ εὐθηνότερον, ἀλλὰ τότε χρειάζεται κάπως ἰσχυρωτέρα δόσις. Πάντως καλὸν εἶναι νὰ γίνηται μιὰ μικρὰ δοκιμὴ προηγουμένως διὰ τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς δόσεως, οὕτως ὥστε νὰ καταστρέφηται τὸ ἔντομον χωρὶς νὰ βλάπτωνται οἱ ἀνθοφόροι κλῶνοι, Ἡ ἐξακρίβωσις εἶναι ταχυτάτη διότι ἐντὸς 24 ὡρῶν φαίνονται τὰ ἀπτελέσματα.

Διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ γαλακτώματος πετρελαίου βάζομεν μέσα εἰς ἕνα τενεκὲ τοῦ πετρελαίου 5 ὀκάδας νεροῦ τῆς βροχῆς ἢ πηγαῖο, κόπτομεν εἰς φλοῦδας 150 δράμια σαποῦνι καὶ τὸ ρίπτομεν μέσα εἰς τὸ νερό. Βάζομε κατόπιν ἐπὶ τῆς φωτιᾶς τὸν τενεκὲ καὶ τὸν ἀφίνομεν μέχρις ὅτου λυώσῃ ἐντελῶς τὸ σαποῦνι. Κατόπιν κατεβάζουμε ἀπὸ τὴν φωτιὰ τὸν τενεκὲ καὶ ρίπτομὲν μέσα εἰς τὴν σαπουνάδα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνακατώνοντες ἰσχυρώτατα 10 ὀκάδες πετρελαίου. Οὕτω ἐπιτυγχάνομεν ὑγρὸν ἀσπροκίτρινον, ὅπως εἶναι ἡ κρέμα, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ διατηρηθῇ οὕτω ἀρκετὸν καιρὸν ἐντὸς δοχείου πετρέλαίου. Διὰ τοὺς ψεκασμοὺς τὸ συμπεπυκνωμένον γαλάκτωμα πετρελαίου τὸ ὁποῖον παρασκευάσθη κατὰ τὰ ἀνωτέρω πρέπει νὰ ἀραιωθῇ ὁσάκις μὲν πρόκειται νὰ γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ κατὰ τὸ θέρος 16—20 φορὲς μὲ νερὸ καθαρὸν, τὸν δὲ

ποιαῦτα
πολλὴν ἄσβεστον
τὰ προσθέσωμεν πρὶν νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμεν ὀλίγην σόδαν, μετὰ τὴν προσθήκην τῆς ὁποίας ἡ ἄσβεστος καταπίπτει εἰς τὸ βάθος τοῦ δοχείου. Ἀδειάζομεν τότε τὸ νερὸ σιγὰ σιγὰ εἰς ἄλλο δοχεῖον, ἀφίνοντες τὸ κατακάθισμα, καὶ τότε δυνάμεθα νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν πρὸς παρασκευὴν τοῦ γαλακτώματος.

Φυλλοξήρα ἢ φλοιοτριβὴ ἐλαίας.

Τὰ προσβεβλημένα ἐκ τοῦ ἐντόμου τούτου δένδρα διακρίνονται ἀπὸ μακρὰν, διότι ἔχουν μέρος τοῦ φυλλώματός των κίτρινο καὶ ξηρὸν, ὡς ἐὰν ἦτο καψαλισμένο.

Ἐὰν ἐξετάσωμεν τὸ κατώτερον μέρος τῶν μικρῶν κλαδιῶν. ὅπου δηλαδὴ ἑνοῦνται μετὰ τῶν ἄλλων θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχουν μικραὶ κοιλότητες τὸν χειμῶνα. Ἐντὸς τῶν κοιλοτήτων αὐτῶν εὑρίσκονται μικρὰ ἔντομα χρώματος καφὲ, ὁμοιάζοντα πολὺ μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προσβάλλουν τὰ κουκιά.

Εἰς τοὺς κορμοὺς καὶ τοὺς κλάδους τῶν ἐλαιῶν ὑπάρχουν μικραὶ ὀπαί. Ἀπὸ ὀλίγας ἐξ αὐτῶν τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος ἐξέρχεται κόνις ξύλου. Ἐὰν ἀπὸ τὰς θέσεις τῶν ὀπῶν ἀποσπάσωμεν διὰ μαχαιρίου τὸν φλοιὸν θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι κάτω ἀπὸ αὐτὸν εὑρίσκονται πολλαὶ αὔλακες πλήρεις ἀπὸ κόνιν ξύλου, ἐντὸς δὲ αὐτῶν ὑπάρχουν συνήθως πολὺ μικροὶ λευκοὶ σκώληκες.

Εἰς τοὺς κλάδους, οἵτινες κόπτονται κατὰ κλάδευμα καὶ ἀφίνονται κατὰ σωροὺς ἐντὸς τοῦ ἐλαιῶνος εἶναι εὔκολον νὰ παρατηρήσωμεν τὰς ὀπὰς ταύτας, τὰς ὁποίας τὰ ἔντομα ἀνοίγουν εἰς τοὺς συσσωρευμένους κλάδους καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ μέρη αὐτῶν τὰ ἐστραμμένα πρὸς τὸ χῶμα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τελείας ξηρὰ.

Ἡ αἰτία τῆς ἀσθενείας αὐτῆς εἶναι τὰ μικρὰ ἔντομα, τὰ εὑρισκόμενα τὸν χειμῶνα εἰς τὰς βάσεις τῶν κλαδιῶν τῆς ἐλαίας καὶ τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Φλοιοτρίβης,

Τὰ ἔντομα ταῦτα, ἀφοῦ περάσουν τὸν χειμῶνα μέσα εἰς τὰς κοιλότητας, τὰς ὁποίας ἀνοίγουν εἰς τὰς βάσεις τῶν κλάδων, ἐξέρχονται τὸν Φεβρουάριον καὶ ζητοῦν ἀδύνατα δένδρα. Τρυποῦν τὸν φλοιὸν τῶν κλάδων αὐτῶν καὶ τοποθετοῦν ἐκεῖ τὰ ᾠά των. Ἐκ τῶν ᾠῶν ἐξέρχονται μικροὶ σκώληκες οἱ ὁποῖοι ἀνοίγουν αὔλακας καὶ τρώγουν τὸ ξύλον. Ἐξ αὐτῶν βγαίνουν νέα ἔντομα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ θέρος ὑπὸ τὸν φλοιὸν τῶν κλάδων καὶ τῶν κορμῶν γίνονται ἄλλοι αὔλακες καὶ σκώληκες.

Τὸ φθινόπωρον τὰ τέλεια ἔντομα δὲν γεννοῦν ᾠὰ ὑπὸ τὸν φλοιὸν τῶν κλάδων, ἀλλὰ πηγαίνουν εἰς τὰς βάσεις τῶν κλαδίων, ὅπου ἀνοίγουν τὰς μικρὰς κοιλότητας ἐντὸς τῶν ὁποίων διέρχονται τὸν χειμῶνα.

Τὰ κλαδιὰ τῶν ἐλαιοδένδρων τὰ προσβεβλημένα ὑπὸ τοῦ Φλοιοτρίβου ξηραίνονται καὶ τὰ φύλλα των κιτρινίζουν. Αἱ αὔλακες τὰς ὁποίας ἀνοίγουν οἱ σκώληκες εἰς τοὺς κλάδους καὶ τοὺς κορμοὺς ἐμποδίζουν τοὺς χυμοὺς νὰ ἀνέρχωνται ἀπὸ τὰς ρίζας εἰς τὰ φύλλα καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰς ὅλους τοὺς κλάδους. Τὰ φύλλα εἶναι ὀλίγα, μικρὰ, καχεκτικὰ, τὰ ἄνθη δὲν δένουν οἱ δὲ καρποὶ εἶναι ὀλίγοι καὶ πίπτουν πρωΐμως. Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς ζημίας ἀπὸ τὸν φλοιοτρίβην πρέπει νὰ καλλιεργῶνται καλῶς τὰ δένδρα,ἵνα εἶναι ζωηρὰ καὶ εὔρωστα διότι τὸ ἔντομον πηγαίνει κατὰ προτίμησιν εἰς τὰ ἐξασθενημένα δένδρα. Πρέπει νὰ γίνεται ξελάκκωμα τῶν δένδρων πρὸ τοῦ χειμῶνος διὰ νὰ συγκρατῶνται τὰ ὕδατα τῶν βροχῶν κα-

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΚΑΚΟΠΑΝΤΡΕΜΜΕΝΗ

Πύργο χτίζουν στὴ θάλασσα
κι' ἀσκάλα μεσ' στὴν ἄμμο
γιὰ ν' ἀνεβαίν' οἱ ἔμορφες
κι' οἱ καλοπαντρεμένες.
—Πάησα κι' ἐγὼ νὰ ἀνεβῶ
ἡ κακοπαντρεμένη
ὁποὺ μὲ κακοπάντρεψαν
κι' μέδωσαν στὰ ξένα.
Κοντὸν ἀνδρὰ μὲ δώσανε
κοντὸν κὶ μαραζιάρη.
Τὸν μαγειρεύω δὲν δειπνάει
τὸν στρώνω δὲν κοιμᾶται,
τὸν στρώνω πέντε στρώματα
τρία μαξιλαράκια.
—Σήκω μαράζι μ' πλάγιασε
σήκω γκρεμὶσ' καὶ πέσε
κι' ἄπλωσε τὸ ξηρόχειρό σ'
στὸν ἀργυρὸ τὸν κόρφο.
Νὰ βρῇς δυὸ μῆλα κόκκινα
δυὸ κίτρινα νεράτζια,
νὰ βρῇς τὸ Μάη μὲ τὴ δροσιὰ
τ' Ἀπρίλη τὰ λουλούδια

(Ἀπὸ τὴ συλλογὴ τοῦ Νικ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

Κύριε, Διευθυντά.

Τὴν νύκτα τῆς περιφορᾶς τοῦ πιταφίου ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ Πα γύρου ἀναζητεῖ, θὰ ἔλεγε κα τοὺς ἤχους, τοὺς στόνους, ἄν τιμᾶτε, τοῦ πένθιμου ἐμβατη τοῦ Σουπὲν, ποῦ τόσο ὑπέροχα ἀπέδιδε ἡ ἀξέχαστη «Φ ι λ α ρ ν ι κ ὴ Π ο λ υ γ ύ ρ ο υ». κάτι συνυφασμένο μὲ τὸν Πα γυρινὸ Ἐπιτάφιο.

Ξαναβλέπω κάθε χρόνο ἀμ βλητα τὰ θερμὰ ἀνοιξιάτικα δυα τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιτα στοὺς δρόμους· τοὺς ἀνθρ καινουργοφορεμένους, μὲ μία πάδα στὸ χέρι, τὴν ἀτμόσφαιρα ρωμένη ἀπὸ τὶς εὐωδιὲς τῶν λουλουδιῶν ἀνάμικτες μὲ τὸ λιβάν καίγεται δεξιὰ κι' ἀριστερὰ δρόμους, στὶς πόρτες, στὰ μπα νια, στὰ παράθυρα, τὴν γρα πομπὴ, μὲ τὰ ξεφτέρια καὶ μ λια καὶ τὸν θρῆνον ἀπὸ τὰ στ τάκια τῶν παιδιῶν καὶ τῶν ψαλ δων, μὰ ἐκεῖνο ποὺ χρόνια δὲν βλέπω καὶ ποὺ πάντα νοσ γικὰ θυμᾶμαι εἶναι ἡ «Φιλαρ κὴ Πολυγύρου».

Ὦ! πόσο μεγαλοπρεπῆ τόνο δε στὴ κατανυκτικὴ αὐτὴ πομ πόσο μεγαλεῖο στὸ θεϊκὸ δρ πόσο! καὶ πόσο!.....

Δὲν συγκινοῦνται ἐπὶ τέλους τε αὐτὲς τὶς ἡμέρες οἱ δημο μας ἄρχοντες, Δὲν νοιώθει ἡ των τὴν ἴδια νοσταλγία;

Τίποτε δὲν χρειάζεται γιὰ πανιδρυθῇ ἡ «Φιλαρμονικὴ θέλησις καί μονάχα θέλησις. πα με ἄλλως τε χίλιες φορὲς ὡς ρα.

Ἂς ξαναεισηγηθῇ, ὁ κ. Δή χος, τὸ ζήτημα εἰς τὸ Συμβο ἴσως καὶ συγκινηθῇ κάποτε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

νὰ λιπαίνωνται. Πρέπει νὰ κλα ωνται κανονικῶς ἵνα ἀερίζω καλῶς Τὸ ὑπὸ τοῦ Φλοιοτρ προσβεβλημένα δένδρα πρέπει κλαδεύωνται τὸν χειμῶνα, ἵνα ταστραφῇ ὁ Φλοιοτρίβης. Διὰ ἐπιτύχωμεν ὅμως τοῦτο πρέπει μεταφέρωμεν ἀμέσως ἔξω τοῦ ὠνος τὰ κλαδιά καὶ νὰ καίωμε να οὕτω καταστραφοῦν τὰ ἔντο τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται τὸ βρ τερον μέχρι τέλους Ἰανομαρίου, τοι πρὶν ἐξέλθωσιν τὰ ἔντομα τὰς κοιλότητας τῶν κλαδιῶν διασπαροῦν εἰς τοὺς κλάδους. τὸ κλάδευμα τῶν ἐλαιῶν καὶ ἡ κα σις τῶν κλαδιῶν ἀργήσῃ πέραν Ἰανουαρίου, ἡ καταστροφὴ Φλοιοτρίβου εἶναι ἀβεβαία.

Διὰ νὰ εἶναι ἀποτελεσματικὰ μέτρα καταπολεμήσεως τοῦ ἐντόμ τούτου πρέπει ἡ καταπολέμησις εἶναι γενικὴ, ἤτοι πρέπει νὰ ἐφ φόζωνται τὰ μέτρα ταῦτα ἀπὸ λους τοὺς ἐλαιοκτηματίας τῆς π σβεβλημένης ὑπὸ τοῦ φλοιοτρ περιφερείας.

ΤΕΛΟΣ

ΗΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
ΔΟΜΑΔΙΑΙΑ· ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
αφόγραφα δημοσιευόμενα
ν μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.
βάσματα, ἐπιστολαὶ κ.λ.
Ν. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΝ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΜΟΥΜΙΕΣ

ρχουν στὸν ψεύτικο αὐτὸ κόσμο παραφουσκωμένα μηδενικά, ποὺ ας νομίζουν τοὺς ἑαυτούς των ίους καὶ δὲν ἀνέχονται νὰ δοῦν ἄλλους νὰ παραγκωνίζουν δενικότητάς των.

αρὸν των—εὑρίσκονται εἰς τὴν μηδὲν καὶ δὲν μποροῦν νὰ χωνέ- τι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ ὑπάρ- τροχυλὲς νοῦλες.

σαντες ἑαυτοὺς σπουδαίους, πε- ανήθησαν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα διὰ ρουν σπουδαίους θώκους, ἵνα ἐγ- τήσουν τὰ ὑψηλὰ των ὑποκείμε- μολονότι ἔκαμψαν τὴν σπονδυ- των στήλην πρὸ σπουδαίων καὶ πτημων πρὸ ὑπουργῶν καὶ κλητή- μολονότι ἔγλυψαν ἄτομα καὶ κόμ δὲν μπόρεσαν νὰ σταθεροποιη- εἰς ἀξιοσημείωτόν τινα θέσιν.

πλανόδιοι»—εἴτε ἀθίγγανοι εἴ- ται εἴτε «ταντέλλες, κορδέλλες, ματα»—σηκώθηκαν λίγο ψηλὰ ἀ- ν ἄνεμο τοῦ πολιτικοῦ σάλου, μὰ πότης των τοὺς ἔρριξε πάλιν μό- πράγματα ἡσύχασαν καὶ κάθε ἀ ἀσημότης μπῆκε στὴν θέσι ποὺ ρμοζε. Ἐπανῆλθον τότε στὴν θέ- τὴν ὁποίαν ἐξεκίνησαν οἱ κ. ιδιοι» καὶ ἐζήτησαν νὰ ἐξασφαλί- τὸ καρβέλι. Μὰ μολις συνήντησαν ζωὴ ὀλίγους νεαροὺς ὁμοεπαγγελ- των τὰ βρῆκαν πολὺ σκοῦρα, εἶχαν κατασπαταλήσει τὴν ζωὴν ποὺς κομματικοὺς προθαλάμους, νὰ ὠφεληθοῦν στὸ ἐπάγγελμα πὸ τὴν πολυετῆ πεῖράν των.

τὸ καρβέλι δὲν ἔβγαινε.

νεαροὶ ὁμοεπαγγελματίαι των ἐ- αν τοὺς κατεργάρηδες στοὺς υς των.

τότε, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ μείνουν αγῶνες ἀνενεργεῖς, λόγῳ ἐλλείψε- πρώτων ὑλῶν ἐνεθυμήθησαν ρὸς τὸ κόμμα ὑπηρεσίας των. Ἐδ ὰ ἀπὸ τὴ γκάρντα ρόμπα τὴ πα- σκονισμένη ρεντιγκότα ἔλαβαν τὸ μό τους δουλοπρεπὲς ὕφος, ἔκαμ- τὴν σπονδυλικήν των στήλην, ἀνέ- ν ἀπὸ τὸ συρτάρι τὰς ἐπαισχύντους τικὰς των περγαμηνὰς καὶ παρου θησαν σκυφτοί, δουλοπρεπεῖς ἱκε- τες πρὸ τοῦ ἰσχυροῦ τῆς ἡμέρας αν αἴτησιν ἀνὰ χεῖρας.

ῳ' οὗ ἐξεσκόνισαν πρῶτα τὸ σακ- καὶ ἔδεσαν τὸ κορδόνι τοῦ παπου τοῦ ἰσχυροῦ, ἐξερόηξαν καὶ ἄρ- ν. «Ξέρετε ἐδῶ μέσα στὴ Χαλκιδι- ρομε προσφέρει ὑπηρεσίας στὸ κόμ- Ὑπήρξαμε οἱ ἔμπιστοι τοῦ κόμ- —δηλ. οἱ χαφιέδες»,-προσεφέραμε ρεσίας». «Καὶ τώρα τί θέλετε;» ἠ- σεν ὁ ἰσχυρός; «Μὰ ἔχω ἐδῶ τὴ κὴ αἴτησιν.» Τὴν ἐξεδίπλωσαν, ἐ- ησαν εἰς στάσιν προσοχῆς μὲ στα- μένη τὴν καρδιὰ. Τὶ θὰ ἀπήντα τὴν αἴτησίν των; Ἀλλοίμονον ἂν ἔ- «Ὄχι» Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ θεσοῦ- δηλ. νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μάσσα, για- πὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μέσα στὴν κοι νία τάχαν δρῇ μπαστούνια.

Μὰ τὸ κόμμα πάντα ἔχει ἀνάγκη χαφιέδες καὶ ἡ θεσοῦλα ἐδό- νὰ νὶ ξαλαφρώνεται κάθε μῆνα τὸ ταμεῖον ἀπὸ μερικὰ χιλιόδραχμα.

Μὰ μιὰ φορὰ καὶ ἐξῆσφάλισαν τὸ γέ- τοῦ στομάχου ἐνόμισαν πάλι, ὅτι σπουδαῖοι. Καὶ θέλουν νἄχουν πρωτοβουλία γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα. σα φιλοπρόοδος ὑπὸ οἱανδήποτε ν κίνησις φιλολογική, πρωτοπο- κή, πολιτική, πρέπει νὰ ἔχῃ τοὺς ματισμοὺς των ὡς πρωτοπορίαν.

Καὶ ὅταν ἐμφανίζονται οἱ νέοι μὲ ὀρ γ, μὲ ἐνεργετικότητα, μὲ δρᾶσιν καὶ νουν πίσω τὶς σκουργιασμένες ἀρ- σεις των, τότε αὐτοὶ ἀρχίζουν ἀπὸ νὰ ὑβρίζουν. Οἱ νέοι εἶνε κοῦφοι, μένοι, τρελλοὶ ἴσως, γιατὶ δὲν δέ- νται νὰ βάλουν τὴν ὁρμητικότητα τῆς τητος, κάτω ἀπὸ τὴ γεροντικὴ μοῦ- λα τῆς μηδαμινότητος καὶ ὑβρίζουν τοὺς νέους ὅπως ἡ ἀλεποῦ ποὺ κατηγο ρεῖ τὰ σταφίλια, γιατὶ δὲν μποροῦσε τὰ φτάσῃ.

Αἱ κύριοι μὲ τὰ ψαρὰ μαλλιὰ ποῦ ἀφίσατε νὰ περάσῃ ἀνώφελα ζωήσας, χωρὶς κἂν νὰ ἀποκτήσε- τὴ πεῖρα τῆς προσαρμογῆς πρὸς ν ἐξέλιξιν.

Πάρτε το ἀπόφασι. Μπήκατε πειὰ στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς ποῦ ἀνήκει στὴ χρυσῆ νειότη ποῦ κ νεῖ τὰ παγκόσμια ρεύματα τῆς ζωῆς πρὸς μιὰ ἠθικὴ ἐξέλιξι.

Εἶσθε ἡ μούμιες τοῦ παρελθόντος, ποῦ περιφέρεσθε ἀκόμη ἀνάμεσά μας, γιατὶ δὲν βρέθηκε κανεὶς νὰ σᾶς θάψῃ ἢ νὰ σᾶς κλείσῃ σὲ κανένα μουσεῖο.

Μὰ γρήγορα θὰ γίνῃ κι' αὐτὸ.

ΜΙΚΙ ΜΑΟΥΣ

ΕΕ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΠΡΕΠΕΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΝΑ ΕΙΝΕ ΥΠΟΧΕΙΡΙΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΑΝΤΗΔΩΝ;

ΚΑΙ ΔΥΟ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ δικαστικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται ἀπὸ μηνὸς, ἐν ἀναστατώσει, διότι ὁ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διὰ μιᾶς παραγράφου παρεμβληθείσης εἰς νόμον ψηφισθέντα εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας, ὅτε παρίσταντο μόνον μερικοὶ νυσταλέοι βουλευταὶ καὶ δι' οὗ διεκφεύγει πλέον ἡ μετάθεσις οὐ μόνον τῶν Εἰσαγγελέων τῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς κατ' ἀρχὰς ἀνεγράφη, ἀλλὰ ὅλων τῶν δικαστικῶν καὶ μεταβιβάζεται εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἑκάστοτε ὑπουργοῦ.

Εἶνε περίεργον πῶς ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ἄλλοτε διὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ν. Δημητρακοπούλου διὰ σειρᾶς νομοθετικῶν μέτρων εἶχεν ἐξασφαλίσει τὸ ἀνεπηρέαστον τῶν δικαστῶν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς, ἀναθέσας τὰ τῆς τοποθετήσεως καὶ μεταθέσεως τῶν δικαστικῶν εἰς τὸν Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, ἐπιμένει ἤδη εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ὑποχείριον καὶ τὸ Δικαστικὸν σῶμα εἰς τὴν πολιτικήν.

Εἶνε ἀδύνατον νὰ παραμείνῃ ὑπὸ οἱανδήποτε Κυβέρνησιν, ὁσονδήποτε χρηστὴν ἀνεπηρέαστος ἡ Δικαιοσύνη, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶνε εὐθὺς ὁ χαρακτὴρ τῶν Δικαστικῶν· Διότι μεταξὺ τόσων θὰ εὑρεθοῦν καὶ τινες μὲ ἐλαττωματικὴν συνείδησιν. οἵτινες θὰ θελήσουν χάριν τῶν ἀτομικῶν των συμφερόντων νὰ ἐξυπηρετήσουν ἔστω καὶ κατὰ τρόπον αἰσχρὸν τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα ἀποκτήσουν τὴν εὐνοιάν της.

Ὅσοι δὲ πάλιν δὲν θὰ θελήσουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸ ἱερὸν ἀξίωμά των κατὰ ἀσυνείδητον τρόπον θὰ παραγκωνισθοῦν καὶ μὴ ἀνεχόμενοι νὰ βλέπουν ἄλλους συναδέλφους των κατωτέρους εἰς τὴν μάθησιν καὶ ἱκανότητα νὰ προάγωνται καὶ ἀμοίβωνται διὰ τὰς πρὸς τὰ διάφορα κόμματα ὑπηρεσίας των θὰ παραιτηθοῦν τοῦ δικαστικοῦ των ἀξιώματος.

Οὕτω τὸ Δικαστικὸν Σῶμα, διὰ τὸ ὁποῖον τελευταίως ἐλέγετο, ὅτι θὰ ἐκκαθαρισθῇ ἀπὸ τοὺς ἀνικάνους, θὰ ἐκκαθαρισθῇ, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τοὺς ἱκανοὺς καὶ θὰ μείνουν μόνον ὅσοι μὴ δυνάμενοι νὰ προαχθῶσι διὰ τὰ προσόντα των θὰ γίνουν ταπεινοὶ θαλαμηπόλοι τῶν κομμάτων.

Ἂς ἀναφέρωμεν δύο παλαιὰ ἀνέκδοτα γιὰ νὰ καταλάβῃ κάθε ἕνας τὶ σημαίνει Δικαιοσύνη ἀνεξάρτητος τῆς πολιτικῆς.

Ἦτο πρωθυπουργὸς ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὁ ἀείμνηστος Ν. Δημητρακόπουλος, ὁ ἀδαμάντινος ἐκεῖνος χαρακτήρ.

Εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον εἰσήχθη ἕνα διάταγμα διὰ τὸ ὁποῖον ὅμως διεφώνει ὁ Δημητρακόπουλος καὶ δὲν τὸ ὑπέγραψε. Ἐπειδὴ ὅμως ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν ὑπουργῶν ἐστάλη εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς δημοσίευσιν.

Ὁ εἰσαγαγὼν ὅμως τὸ διάταγμα ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας γνωρίζων, ὅτι ἂν ἐδημοσιεύετο ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Δημητρακοπούλου, ὅστις ἀπήλαυε μεγάλης ἐκτιμήσεως παρὰ τῷ λαῷ διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος του, εἰς τὸ καθαρογραμμένο ἀντίγραφον ποῦ ἔστειλε εἰς τὸ τυπογραφεῖον ἔβαλε καὶ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Δημητρακοπούλου, ἐλπίζων ὅτι ὁ Δημητρακόπουλος δὲν θὰ ἐδημιούργει ζήτημα.

Ὅταν ὅμως ὁ Δημητρακόπουλος εἶδε τὰ δοκίμια τοῦ τυπογραφείου ἔγινε ἔξω φρενῶν. Ἄρπαξε τὸ τηλέφωνον καὶ ἐζήτησε τὸν ἰδιαίτερον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

«Πέστε στὸν κ. Πρόεδρο, ὅτι θὰ στείλω τὸν Εἰσαγγελέα νὰ πιάσῃ τὸν ὑπουργό του ἐπὶ πλαστογραφίᾳ.»

Ἀμέσως διετάχθη τὸ τυπογραφεῖον νὰ σταματήσῃ τὴν ἐκτύπωσιν καὶ νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Δημητρακοπούλου.

Ποῖος Εἰσαγγελεὺς λοιπὸν θὰ τολμᾷ νὰ καταδιώκῃ τοὺς ὑπουργοὺς ἢ καὶ τοὺς πολιτευομένους ὅταν παρανομοῦν, ἀφ' οὗ θὰ ξέρουν ὅτι κάποτε θὰ ἐλθῃ τὸ κόμμα τῶν στὴν ἀρχὴ καὶ θὰ πληρώσουν ἀκριβὰ τὴν εὐσυνειδησίαν των;

Ἄλλοτε πάλιν ἕνας κομματάρχης τοῦ Βενιζέλου φιλονικήσας μέσα στὸ ἐπὶ τὴν Ὁμόνοιαν καφενεῖον «Πλάζα». ἐτράβηξε τὸ πιστόλι, ἐφόνευσεν ἕνα καὶ ἐτραυμάτισε δύο.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς μετὰ τοῦ ἀνακριτοῦ συνεφώνησαν εἰς τὴν προφυλάκισίν του καὶ ἦτο βέβαιον, ὅτι εἰς τὸ Συμβούλιον θὰ εἰσηγεῖτο τὴν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως ἀποφυλακίσεως ἐπὶ ἐγγυήσει τὴν ἐπαύριον ὁ διαίτερος τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐπεσκέφθη τὸν ἰδιαίτερον τοῦ Δημητρακοπούλου.

«Ξέρετε ὁ κ. Πρόεδρος εἶνε πολὺ στενοχωρημένος μὲ τὴν στάσιν του Εἰσαγγελέως εἰς τὸ ζήτημα τῆς προφυλακίσεως τοῦ....—καὶ ἀνέφερε τὸ ὄνομα τοῦ φονέως—διότι εἶνε ἕνας ἰσχυρὸς φίλος τοῦ κόμματος,»

«Γιὰ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἀπήντησεν ὁ ἰδιαίτερος τοῦ Δημητρακοπούλου, μὴ πῆτε τίποτε εἰς τὸν κ. ὑπουργόν. Ἀφίστε νὰ τοῦ μιλήσω ἐγὼ μὲ τρόπο.»

Μόλις ὅμως ἄκουσε τὰ μασημένα λόγια τοῦ Γραμματέως του ὁ Δημητρακόπουλος κατάλαβε ἀμέσως περὶ τινος ἐπρόκειτο. «Ἂν πρόκειται νὰ μοῦ ζητῇ νὰ προστατεύω τοὺς δολοφόνους τοῦ πετάζω στὰ μοῦτρα τὸ ὑπουργιλίκι,» ἐφώναξε ἔξω φρενῶν. Καὶ ὁ ἰδιαίτερος τοῦ Βενιζέλου ποῦ ἄκουσε ἀπὸ τὸ παρακείμενον γραφεῖον τὰ λόγια τοῦ Δημητρακοπούλου ἔβαλε τὴν οὐρὰ στὰ σκέλη καὶ ἔφυγε πρὸ τοῦ κἂν περιμένῃ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ἰδιαιτέρου τοῦ Δημητρακοπούλου.

Ποιὸς λοιπὸν μᾶς βεβαιοῖ ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ ἔχωμε πάντα ὑπουργοὺς τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Δημητρακοπούλου καὶ δὲν θὰ εὑρεθοῦν ὑπουργοὶ καὶ ἰδιαίτεροι ποῦ θὰ θελήσουν ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἐπὶ τῶν δικαστῶν δικαιοδοσίαν νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν διὰ τὴν προστασίαν αἰσχρῶν κομματαρχίσκων;

Καὶ ὅταν διαφθαρῇ καὶ ἡ Δικαιοσύνη τότε αἱ μεγάλαι μάζαι τοῦ λαοῦ πού θὰ εὕρουν ἔστω καὶ πολυδάπανον διεκδίκησιν τῶν ὑπὸ τῆς διοικήσεως παραγνωριζομένων καί κλωτσαπατομένων δικαιωμάτων;

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ αὐτοκινητισταὶ Πολυγύρου εἰδοποιοῦν τοὺς ἀξιοτίμους πελάτας των, ὅτι μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθέξωσι εἰς τὴν βαρείαν φορολογίαν τοῦ Δήμου, τὴν εἰσπραττομένην διὰ τὴν ἐντὸς τοῦ Πολυγύρου στάθμευσιν τῶν αὐτοκινήτων των, ἀπεφάσισαν ὅπως, εἰς τὸ ἑξῆς σταθμεύουν πέραν τῆς παρὰ τὸ Λιβάδι γεφύρας.

Ἑπομένως οἱ κ. κ. ἐπιβάται δέον νὰ ἔρχωνται ἐκεῖ πρὸς ἐπιβίβασιν μετὰ τῶν ἀποσκευῶν των, ἐκεῖ δὲ καὶ θὰ ἀποβιβάζωνται κατὰ τὴν ἄφιξιν των.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 22)4)1931
(Ἕπονται ὑπογραφαί.)

ΑΡΙΣΤ. Α. ΤΣΑΝΑΚΑΣ
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ
ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΠΕΝΝΙΕΣ

—Ὅσοι διαβάσουν τὸ σημερινὸ μας δημοτικὸ τραγοῦδι παρακαλοῦνται νὰ μὴ γλυκοσαλιάσουν.

Τὸ καλὸ τὸ μῆλο, βλέπετε, ἡ ἀχελῶνα πάντα θὰ τὸ φάῃ.

Μὰ δὲν βαριέστε. Δὲν θὰ πῆγαν τὰ κίτρινα νεράντζια καὶ τὰ κόκκινα μῆλα ἄχαρα στὸ χῶμα.

Πάντα θὰ βρέθηκε κάποιος γιὰ νὰ δροσισθῇ μὲ τοῦ Μάη τὴ δροσιά.

Ποῦ τὴν ἄφινε ἀχρησιμοποίητη ὁ μαραζιάρης ἄνδρας τῆς κακοπανδρεμένης.

—Μὲ τὶς πρῶτες ῥιπὲς τῆς ἄνοιξης ποῦ φέρνουν ἀνακατοσοῦρα στοὺς χυμοὺς τῶν φυτῶν καὶ τῆς νεότητος.

Ἄρχισαν καὶ ἡ ἀνακατοσοῦρες καὶ στὴν πολιτική.

Στὴν Ἰσπανία ἀνακατοσοῦρα ποῦ δὲν ξέρει τὸ σκυλὶ τὸν ἀφέντη του.

Στὴ Ρουμανία καὶ στὴ Βουργαρία ζυμώσεις.

Στὴν Ἀγγλία ὁ Μάκ Ντόναλ δὲν στέκεται καλά.

Στὴ Γαλλία φαίνεται πῶς θὰ στείλουν τὸν Μπριὰν μὲ τὴν Πανευρώπη του σὲ καμμιὰ μαγευτικὴ λουτρόπολι.

Γιὰ νὰ κάμῃ φιλοσοφικὲς μελέτες ἐπὶ τοῦ συγχρωτισμοῦ Ἐθνῶν καὶ φύλων.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΕΡΙΣΣΟΝ

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πρὸς τὸ Νότιον μέρος τῆς Ἱερισσοῦ καὶ εἰς δέκα λεπτῶν ἀπόστασιν, ὑπάρχει τοποθεσία ὀνομαζομένη (Μαῦρο ἀλώνι). Εἰς τὸ μέρος αὐτὸ ἀκριβῶς ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν τούρκων πολλοὶ Ἱερισσιῶται εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τότε ἐπαναστάσεις τῆς Χαλκιδικῆς· ὁ τότε δὲ Πασιᾶς τοῦρκος ἀφοῦ ἐχόρτασε τὴν λύσσαν του διὰ τῆς σφαγῆς, ὑποχρέωσε τὰ γυναικόπαιδα, τὰ ὁποῖα προσήρχοντο κατόπιν προκηρύξεώς του, νὰ περάσουν ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὰ σπαθιὰ τῶν Γενιτσάρων, τὰ ὁποῖα ἐκράτουν ἐν εἴδει ἀψῖδος εἰς ἔνδειξιν ὑποταγῆς. Εἰς αὐτὸ λοιπὸν τὸ μαῦρο ἀλῶνι κατ' ἔτος τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ Πάσχα πηγαίνουν μὲ τὴν λειτανείαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Ἱερισσοῦ καὶ τῶν πέριξ, καὶ ἀφ' οὗ ψαλῇ ἡ δέησις, γίνεται χορὸς μὲ τραγούδια. Εἰς αὐτὸν τὸν χορὸν χορεύουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως νέοι καὶ γέροντες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐπὶ πλέον δὲ χορεύεται καὶ ἕνας μεγαλοπρεπὴς χορὸς λεγόμενος (καγκιλωτὸς) δηλ. οἱ πρῶτοι τοῦ χοροῦ σχηματίζουν διὰ τῶν χειρῶν των μίαν ἀψῖδα καὶ κάτωθεν αὐτῆς περνοῦν τραγουδῶντες ὅλοι οἱ χορεύοντες, καὶ σχηματίζεται ἕνας χορὸς εἰς τέσσαρας σειράς· χορεύουν δὲ πλέον τῶν ἑπτακοσίων (700)· διαρκεῖ δὲ ὁ χορὸς οὗτος μέχρι τὸ μεσημέρι καὶ ἔπειτα πάλιν ὅλοι μαζὶ μὲ τὴν λιτανείαν ἐπιστρέφουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀπὸ τὰ πολλὰ δὲ τραγούδια ποῦ τραγουδοῦν εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν εἶνε καὶ τὸ ἑξῆς:

Ἀπὸ μαῦρο τὸ ἀλῶνι τὸ μαρμάρινο,
παίζει τὴν ἀμάδα παίζει γυιὸς κι' ὁ [Βασιλιᾶς·]
κανεὶς καὶ δὲν τὴν παίζει 'σὰν τὸν [Γιαννάκη.]
Ὁ ἥλιος κι' ὁ Γιαννάκης στοίχημ' [ἔβαζαν]
βαρὺ στοίχιμα βάζουν στὰ κεφάλια [τους]
τὸ πιὸς θὰ πάει πρῶτος στὴν μο- [νοῦλά του·]
ὁ ἥλιος ἐπηδοῦσε ὄρη καὶ βουνά·
κι' ὁ Γιάννης ἐπηδοῦσε χαμολάγκαδα.
Ὁ ἥλιος ἐβραδιάσθη' στὴν μανοῦλά [του]
κι' ὁ Γιάννης ἐβραδιάσθη στὸ με- [σόστρατη·]
περνοῦσαν οἱ διαβάτες καὶ τὸν ἔκλαι [γαν]
Γιάννη μου ν' ἄχης μάννα νἄχης κι' [ἀδελφὴ]
νἄχης καλὴ γυναῖκα ν' ἄρθῃ νὰ σοῦ [διῇ.]
Τὸν λόγον δὲν τὸν εἶπαν δὲν τὸν [ἔσωσαν]
νὰ κι' ἡ μάννά του ποῦλθε νὰ κι' [ἀδελφὴ]
νὰ κι' καλὴ γυναῖκα ποῦλθε νὰ τὸν [διῇ·]
μὲ δυὸ παιδιὰ στὰ χέρια κι' ἄλλο [στὴν κοιλιά.]
Δὲν στῶλεγα 'γὼ Γιάννημ' δὲν σὲ τὸ [λαλῶ]
'στοὺς χίλιους νὰ μὴν 'μπαίνῃς κι' [οὐδὲ 'στοὺς ἑκατό.]
Δὲν ἦταν μάναμ' χίλιοι κι' [ἑκατό]
μόν' ἦταν τρεῖς χιλιάδες κι' [Γενίτσαροι·]
κι' ἀπάιω στἄλογά τους φειδοκέφαλα φεῖδια μὲ δυὸ κεφάλια κι' ὁλοντρο- [γαλές.)

ΧΡ. ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην θὰ ἀπαντῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ θὰ τοὺς πληροφοροῦμεν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν ποῦ θὰ ἔχουν εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα τοῦ Πολυγύρου καὶ ἀλλαχοῦ.

—Κους Κους Ἀποστ. Δροσὰν Ὁρμύλιαν, Ἀντών. Μαρκογιαννάκην, Ἀθαν. Καμπάνην, Δημήτριον Τσότσον Ἰωάν. Ἡλίαν Στρατωνίκην, Ἰωάν. Ἀποστολούδαν Ἀρναίαν, Ἰορδάνην Γιακουβάκην Ν. Τρίγλια, Νάκον Κουτσὸν Πορταριὰν. Ἀποστ. Γ. Ἀποστολούδαν Στρατωνίκη, Βάμβαλην καὶ Χατζηγεωργίου Θεσ)νίκην, Γεώργ. Τιρτιλίνην, Νικόλ. Χασάπην Ἱερισσὸν. Ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν.

—Κον Χρ. Χριστίδην. Τὸ περὶ προθύμου ἐκτελέσεως τῶν φορολογικῶν ὑποχρεώσεων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δημοσιευθῇ.

Τὸ ζήτημα τῆς σημερινῆς φορολογικῆς πολιτικῆς ἔχει μετατεθῇ ἐπὶ ἐντελῶς ἀλλοίων βάσεων.

Αἱ γενικότητες ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ζητημάτων, ἅς ἀναπτύσσετε δὲν ἔχουν σπουδαίαν ἐπιστημονικὴν ἀξίαν σήμερον. Ὅταν καμμιὰ φορὰ ἔλθετε ἐνταῦθα θὰ συζητήσωμεν.

—Κον Δημ. Βιλασάκην. Ἱερισσόν. Τὸ δημοσίευμά σας θίγει τὸν αὐτόθι ἀνταποκριτὴν μας, ὅστις τυγχάνει ἕνα εὐϋπόληπτον μέλος τῆς κοινωνίας σας καὶ δὲν εἶνε σπουδαῖον ἂν δὲν εἶνε τέλειος, δεδομένου, ὅτι εἶνε ἐρασιτέχνης δημοσιογράφος. Ἄλλως τε μεταξὺ ἄλλων, τοῦ καταλογίζετε μίαν παράλειψιν, δι' ἣν οὐδόλως εἶνε ὑπεύθυνος.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

Κύριε. Διευθυντὰ

Ἐπειδὴ ἡ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 51 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας δημοσιευθεῖσα εἴδησις ὑπὸ τὸν τίτλον «Μετὰ τὸν οἶνον ἐπεθύμησε ζωντοχήραν», εἶνε ἀνακριβὴς καὶ καθάπτεται τῆς ὑπολήψεώς μου, παρακαλῶ εὐαρεστηθῆτε νὰ φιλοξενήσετε πρὸς ἐπανόρθωσιν τὰ κάτωθι. Εὑρισκόμενος ἐν εὐθυμίᾳ μετέβην μετὰ δύο φίλων μου εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Στυριανῆς Γαροφάλλου καὶ ἐζήτησα τὴν μητέραν της, μεθ' ἧς ἤθελα νὰ διαπραγματευθῶ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς ὄνου, χωρὶς ὅμως νὰ παρεκτραπῶ εἰς ὑπόπτους ὑπαινιγμούς.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 18)4)1931
Μετὰ τιμῆς
ΧΡ. ΣΦΥΡΗΣ

ΜΙΧ. Ε. ΛΑΠΙΔΑΚΗΣ
ΜΙΧ. Α. ΤΑΧΟΥΓΙΑΝΝΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ
Βενιζέλου 48 Μέγαρον Ἀγλη
Θεσ]νίκη τηλ. 19—45

ΔΙΣΚΟΙ ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΩΝ
"ΠΑΤΕ,,
ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ "ΠΑΤΕ,,
ΘΕΟΔ. ΘΕΟΔΟΣΟΥΔΗ
Πωλοῦνται δίσκοι, τοῦ ἄνω ἐργοστασίου διαφόρων μεγεθῶν, μὲ τὰς κατωτέρω τιμάς.

Μὲ ἐτικέτα μπλὲ 25 ἑκ. δρ.	85
» » μαύρη » » »	85
» » κόκκινη (ἑλλην.) »	90
» » πράσινη 25 ἑκ. »	95
Σελ)δίσκ ἐτικ. μπλὲ 25 ἑκ.»	85
» ἐτικ. πράσ. κόκ. 25 ἑκ.»	95
μὲ ἐτικ. κίτρ. κόκ. 25 ἑκ. »	115
» » μπλὲ 30 ἑκ. »	130
» » κόκκινη 30 ἑκ. »	145
» » Πατε 30 ἑκ. »	150
» » Χρυσερ. Λ. 30 ἑκ. »	185
Βελόνες «Πατε» τὸ κυτίον »	18
Βουρτσάκια »	20

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ Χ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μὲ ἀναίδειαν ἀφάνταστον ἀπαντᾷ εἰς τὰ παρ' ἐμοῦ δημοσίᾳ καταγγελθέντα ὁ κ. Χ. Παπαβασιλείου, ἀλλ' ἀντὶ νὰ ἀνασκευάσῃ τὸ παρ' ἐμοῦ καταγγελθέντα ἐκτρέπεται εἰς μικροπρεπεῖς ὕβρεις. Καὶ βέβαια, πῶς νὰ διαψεύσῃ, ἀφ' οὗ ὅλον τὸ Παλαιχώρι ξέρει ὅτι εἶνε ἀληθῆ καὶ βοᾷ ἐναντίον τῆς ἐκκλ. Ἐπιτροπῆς;

Τὸ ἄν ἐγὼ πάσχω ἀπὸ μανίαν Κοινοτάρχου, αὐτὸ τὸ νομίζω πρὸς τιμήν μου, διότι εἶνε εὐγενὴς ἄμιλλα, τὸ νὰ θέλῃ ἕνας νὰ ἐξυπηρετήσῃ τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὴν πατρίδα του.

Ἂν δὲ εἰς τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἀπέτυχα, αὐτὰ ἔχει ἡ πολιτική.

Θὰ ἐνθυμεῖται δὲ βέβαια ὁ κ. Παπαβασιλείου, ὅτι ὑπῆρξα ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος καὶ Κοιν. Σύμβουλος καὶ οὐδέποτε κατηγορήθην, ὅτι ἐχρησιμοποίησα τὸ ἀξίωμά μου χάριν ἰδιοτελῶν συμφερόντων μου. Μερικοὶ ὅμως ἐχθροί μου ἠθέλησαν νὰ ἀναμίξουν ἐμὲ καὶ τοὺς ἀδελφούς μου εἰς ἕνα κακούργημα, ἀλλὰ παρὰ τὰς ταπειν ὰς καὶ αἰσχρὰς σκευωρίας των ἡ Δικαιοσύνη ἀπέδωσεν εἰς τὴν κοινωνίαν λευκοὺς τόσον ἐμὲ, ὅσον καὶ τοὺς ἀδελφούς μου, εἰς τὰς τελευταίας δὲ ἐκλογὰς ἦλθα πρῶτος ἐπιλαχὼν λαβὼν 96 ψήφους καὶ ἐπομένως ἔχω τὸ δικαίωμα οὐ μόνον ὡς πολίτης, ἀλλ' ὡς ἀντιπρόσωπος 96 ψηφοφόρων.

Ἂς ἀπαντήσῃ λοιπὸν διὰ γεγονότων καὶ οὐχὶ δι' ὕβρεων εἰς τὰς καταγγελίας μου, διότι ἂν ἐμὲ χρειάζεται δορὰ ὄνου, αὐτὸν ὅμως δὲν τοῦ χρειάζεται οὔτε δορὰ, διότι δόξα τῷ Θεῷ εἶνε τέλειος.

Ἡμεῖς οὔτε εἰς τὸν Μητροπολίτην Ἀρναίας παρεπονέθημεν διὰ τὴν ἐκλογήν, διότι ἐγνωρίζαμεν ὅτι τὸ νὰ ἐκλεγοῦν δύο συγγενεῖς δὲν ἀπηγορεύετο ὑπὸ τοῦ νόμου, οὔτε καμμίαν ἄλλην ἀνοησίαν ἐκάμαμεν, διότι ἀφίνομεν τὸ μονοπώλιον εἰς τὸν κ. Χ. Παπαβασιλείου.

Τὰ καταγγελθέντα περὶ βοσκῆς τῶν τράγων ἐντὸς τοῦ νεκροταφείου εἶνε μέχρι κεραίας ἀληθῆ καὶ προκαλοῦμεν τὸν κ. Παπαβασιλείου ἀντὶ νὰ ὑβρίζῃ νὰ μᾶς καταγγείλῃ ἐπὶ συκοφαντίᾳ. Ἡ δὲ δημοπρασία ἐγένετο διὰ τὰ μαστορικὰ τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου καὶ οὐχὶ διὰ τὴν ὁλοτομίαν. Γνωρίζει δὲ καλὰ ὁ κ. Παπαβασιλείου, ὅτι καὶ μερικοὺς κοινοτικοὺς ἄρχοντας ποὺ εἶχαν νομίσει, ὅτι μποροῦν νὰ κάμουν ὅτι θέλουν τοὺς ἐσύστησα στὸν κ. Εἰσαγγελέα καὶ ἔχουν πικρὰν πεῖραν τῆς γνωριμίας αὐτῆς.

Βεβαιῶ δὲ, ὅτι ἂν χρειασθῇ δὲν θὰ παραλείψω νὰ συστήσω εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κ. ΣΙΩΚΟΣ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΟΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ

Ὑπὸ ἀρκετῆς ἐπιτυχίας ἐστέφθη ὁ κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ Ἀγ. Γεωργίου δοθεὶς χορὸς τοῦ Ἐργατοεπαγγελματικοῦ συλλόγου, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημ. σχολείου'

Τουαλέττες βέβαια καὶ σκληρὰ δὲν ὑπῆρχαν, ἀλλὰ ὑπῆρχε κέφι ἄφθονον καὶ τὸ γλέντι ἐξηκολούθησε ἀδιάπτωτο μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι τὴν 10ην Μαΐου θὰ διεξαχθῇ εἰς τὸ χωρίον Ταξιάρχης δημοπρασία διὰ τὴν ἐνοικίασιν τῆς θερινῆς βοσκῆς τῆς περιφερείας [illegible] 500 αἰγοπρόβατα καὶ 50 [illegible].

Ἐν Ταξιάρχῃ τῇ [illegible]31

Ἐξ ὀνόματος τῆς Κοιν. Ἐπιτροπῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΑΣΤ. ΓΙΟΥΡΟΥΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΚΗΤΗ

Ο κ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΕΝ ΕΝΝΟΕΙ ΝΑ ΛΟΓΙΚΕΥΘΗ

ΝΙΚΗΤΗ 22)4)41.—Τὴν παρελθοῦσαν Μεγ. Πέμπτην ὁ πρόεδρός μας κ. Ἀθ. Ξανθόπουλος ἔβγαλε μέσα στὸ χωργιό μας τὸν κλητῆρα καὶ ἐμάζευσεν αὐγὰ ἄνω τῶν τριακοσίων γιὰ νὰ τὰ στείλῃ στὸν σταθμάρχη Ἁγίου Νικολάου. Πράγματι μὲ ἕνα χωροφύλακα ἀπέστειλε 180 ἐκ τῶν συλλεγέντων 300 ὡς δῶρον εἰς τὸν κ. Σταθμάρχην, ἀλλ' οὗτος δὲν τὰ ἐδέχθη καὶ τὰ ἐπέστρεψε εἰς τὸν κ. Πρόεδρον μὲ τὸν ἴδιο χωροφύλακα,

Οὕτω ὁ ἐξυπνότατος Πρόεδρός μας θὰ ἔχῃ νὰ τρώγῃ αὐγὰ ἀπλήρωτα ἐπὶ κάμποσον διάστημα.

ΠΑΝ. Α. ΔΕΛΗΘΑΝΑΣΗΣ

Σημ. Φωνῆς. Μολονότι δὲν θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἀσχοληθῶμεν πλέον μὲ τὸν πρόεδρον Νικήτης πρὶν ἢ ἡ Δικαιοσύνη ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν ὑποβληθεισῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν. ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ φιλοξενήσωμεν μίαν τόσον σαφῆ καὶ κατηγορηματικὴν κατηγορίαν ἐναντίον του, ὑπογραφομένην ἀπὸ γνωστὸν μέλος τῆς κοινωνίας Νικήτης. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Ξανθόπουλος ἀποθρασυνθεὶς ἐκ τῆς ἐπιεικείας τοῦ νομάρχου Τράκκα, τὸν ὁποῖον δὲν εἶνε παράδοξον ἂν κατώρθωσε νὰ τὸν τυλίξῃ, ἀφ' οὗ ἄλλως τε ὁ κ. Τράκκας δὲν μπορεῖ νὰ ἀφίσῃ τὰς κενοσπουδάστους συζητήσεις του διὰ νὰ ἐνεργήσῃ σοβαρὸν ἔλεγχον τῶν καταγγελθέντων. Ἤδη εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο νὰ διεξῆγε ἀμέσως ἀνακρίσεις ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας καὶ ἂν ἀπεδεικνύοντο ἀληθῆ τὰ ἀνωτέρω νὰ ἐπιβάλῃ ἀμέσως βαρείαν τιμωρίαν εἰς τὸν κ. Ξανθόπουλον πρὶν ἢ ἐπιστρέψῃ ὁκαθῆ τῇ μοίρᾳ νομάρχης χλιαρὸς καὶ ἀργοσχόλος θεολόγος.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΟΣ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐξεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου ἡ μήνυσις τοῦ ἐξ Ἀρναίας ἐμπόρου κ. Ἰωαν. Ἀποστολούδα κατὰ τοῦ χωροφύλακος Παπαρσενίου, ἐπὶ ὑπεξαγωγῇ ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου, διότι ἔσχισεν οὗτος μίαν ἀπόδειξιν χρεωστικὴν ἐκ δραχμῶν 438, μολονότι εἶχε καταβάλει μόνον 200 καὶ ἠρνήθη νὰ ὑπογράψῃ ἀπόδειξιν διὰ τὰς ἄλλας 238.

Τὸ Δικαστήριον ἐκήρυξεν ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον καὶ ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν φυλάκισιν δύο μηνῶν καὶ ψυχικὴν ὀδύνην ὑπὲρ τοῦ μηνυτοῦ δρχ 300.

Σημειωτέον, ὅτι ὁ χωροφύλαξ ἔχει ὑποβάλει μήνυσιν ἐναντίον μας διότι εὑρισκόμενοι τότε εἰς Ἀρναίαν καὶ πληροφορηθέντες τὴν ὑποβολὴν τῆς μηνύσεως ἀνεγράψαμεν τὸ γεγονὸς εἰδησεογραφικῶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Σύμπας ὁ πληθυσμὸς τῆς Κοινότητος Σάρτης, ἐκφράζει δημοσίως τὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἅγιον Καθηγούμενον καὶ Ὁσιωτάτους ἐπιτρόπους τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱερᾶς καὶ Σεβασμίας Μονῆς Ἁγίου Παύλου διὰ τὴν ἀποσταλεῖσαν εἰς τὴν Κοινότητα ποσότητα ἀλεύρου πεντακοσίων καὶ πλέον ὀκάδων πρὸς διανομὴν πρὸ τῶν ἡμερῶν τοῦ Πάσχα εἰς τὰς ἀπόρους οἰκογενείας τῆς Κοινότητός μας.

Ἡ τοιαύτη χειρονομία ἀποδεικνύει τρανώτατα τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ καθήκοντος τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς, ἐπαξίως ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοιούτων Μοναχῶν [illegible] εἰς ἡμέρας χαλεπάς.

Ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου τῆς Κοινότητος.

Ὁ Πρόεδρος

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΚΚΙΑΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΛΙΒΕΛΛΟΥ ΤΟΥ κ. Γ. ΒΕΝΤΗ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Πολυγύρου ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Νικολάου Ζαχαρία καὶ τῶν μελῶν Νικολ. Ἁγιομαμίτου, Κ. Σχοινᾶ, Ἰ. Κατερτζῆ, Ν. Ἀποστολίδου, Ἰ. Κοσμᾶ, Χ. Χριστίδου, Ἰ. Κελιαφάνου, Κ. Ζαμπούνη καὶ Χ. Ζαμπούνη, συνελθὸν εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν σήμερον τὴν 20 Ἀπριλίου 1931, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 μεσημβρίας, προσκλήσει τοῦ Προέδρου ἐν τῷ ἰδιωτικῷ αὐτοῦ Γραφείῳ καὶ συνεπείᾳ δημοσιεύματος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3256 τῆς 15 Ἀπριλίου 1931 φύλλον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐλεύθερον Βῆμα» ὑπὸ τὸν τίτλον «ἡ Ἑλλὰς τοῦ 1910—1920» διὰ περικοπῆς τοῦ ὁποίου οἱ Χαλκιδικεῖς ἀποκαλοῦνται Βουλγαρόφιλοι.

Εἰσηγηθέντος τοῦ Προέδρου,

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ περικοπὴ τοῦ ἐν τῇ ρηθείσῃ ἐφημερίδι δημοσιεύματος «ἠναγκάσθη (ὁ Κονδύλης) νὰ τιμωρήσῃ μερικοὺς οἱ ὁποῖοι κατήντησαν Βουλγαρόφιλοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἦσαν Κωνσταντινικοὶ» ἀφορᾷ τοὺς Χαλκιδικεῖς καὶ μόνον, δεδομένου, ὅτι ὁ Κονδύλης μόνον ἐν Χαλκιδικῇ ἔδρασεν κατα τὴν Ἐπανάστασιν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δεινὴν κατ' αὐτῶν ἀποτελοῦσα ὕβριν, πρὸς δε ὅτι τοιούτου εἴδους δημοσιεύματα δυνατὸν νὰ χρησιμεύσωσι καὶ ὡς βάσις διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας. Ἐπίσης ἔχον ὑπ' ὄψει ὅτι ἐν Χαλκιδικῇ ἐτιμωρήθησαν μὲν κατὰ τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1916 ὑπὸ τοῦτε λοχαγοῦ Γ. Κονδύλη, ἄτομα ἄλλα μὲν διὰ τῆς ποινῆς τοῦ ἀπαγχονισμοῦ, ἄλλα δὲ δι' ἄλλων τρόπων μεσαιωνικῶν, ἴσως ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐπιβαλλομένων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δὲν ἤθελον νὰ ἀσπασθοῦν τὰς ἀρχὰς καὶ ἰδέας τῆς τότε ἐπαναστάσεως ἀντιθέτους πρὸς ταύτας ἔχοντα πεποιθήσεις καὶ οὐχὶ ἐπὶ Βουλγαροφιλίᾳ, ὡς ἀνευλαβῶς καὶ κακοήθως ἀναφέρει τὸ δημοσίευμα, δεδομένου μάλιστα ὄντος, ὅτι οὐδαμοῦ ἀναφέρεται ὅτι ἐν Χαλκιδικῇ ἔζησαν ἄλλα στοιχεῖα πλὴν ἀκραιφνῶν πατριωτῶν ἑλλήνων, ἐνδόξως δρασάντων πάντοτε κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγώνας, καὶ ὅτι οὐδέποτε κατέστη δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσουν ἐν αὐτῇ ξέναι προπαγάνδαι.

ΨΗΦΙΖΕΙ

Διαμαρτύρεται διὰ τὴν προσαπτομένην ταύτην δεινὴν ἐξύβρισιν καὶ προκαλεῖ τὸν μόνον ἁρμόδιον, ἐν προκειμένῳ Γεώργιον Κον[illegible] ν' ἀναφέρῃ δημοσίᾳ διὰ τ[illegible] ποῖ πόσους ἐκ τῶν κατοίκων [illegible] κιδικῆς ἐτιμώρισε δι' οἱαδ[illegible] ποινῆς ἐπὶ Βουλγαροφιλίᾳ, [illegible] χρόνον ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐπα[illegible] σεως τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύν[illegible] Χαλκιδικῇ ὑπὸ ἀπεριόριστον [illegible] σίαν, ὡς καὶ ἐὰν ἐγνώρισε [illegible] νὰ ἐκ τῶν ὑπηρετησάντων [illegible] διαταγάς του πολλῶν Χαλκ[illegible] νὰ διαπνέεται ὑπὸ φιλοβ[illegible] κῶν αἰσθημάτων. Προσκαλεῖ [illegible] Ἐφημερίδα ν' ἀνασκευάσῃ [illegible] τὸ δημοσίευμα, δι' οὗ ἐτρώθ[illegible] μὴ τῶν Χαλκιδικέων διὰ τὸν [illegible] τῷ δημοσιευθεισῶν ψευδο[illegible] αἵτινες ὑπὸ Ἐφημερίδος κυ[illegible] τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἔδει [illegible] δημοσιευθοῦν ἀβασανίστως [illegible] νευ ἐλέγχου, ἀνατρεπομένου [illegible] ἄρδην τοῦ ἀληθοῦς τῆς μελ[illegible] νὸ γραφῇ ἱστορίας ἐπὶ τ[illegible] βάσεων.

Ἐξουσιοδοτεῖ τὸν κ. Δ[illegible] ὅπως ἀντίγραφα τοῦ [illegible] τος δημοσιευθῶσι διὰ τοῦ τ[illegible] θηνῶν Θεσσαλονίκης καὶ Πολ[illegible]

Ὁ Πρόεδρος

Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΣ

Τὰ Μ[illegible]

(Ὑπογρ[illegible]

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΥΤΟΝ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ

ΟΙ ΔΡΑΣΤΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΗΞΕΩΣ

Χάρις εἰς τὰς δραστηρίας ἐνεργείας τοῦ ἐνωμοτάρχου Βάλτης κ' Α Ἀβρονικάκη συνελήφθησαν οἱ δράσται τῆς διαρρήξεως τοῦ παντοπωλείου Γεωργ. Κατσάνη, Κωνσταντίνος Στεργούλης ἢ Τσάκας καταγόμενος ἐκ Φούρκας ἐ ὢν 14 καὶ Δημήτρ. Χαριστοῦ ἐξ Ἁγίου Μάμαντος καταγόμενος, ἐπίσης ἐτῶν 14. Οὗτοι ἀφ' οὗ ἐφρόντισαν ἀπὸ ἐνωρὶς νὰ ἀφαιρέσωσι τὸ κλειδὶ ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ παντοπωλείου μετέβησαν περὶ τὴν 9ην νυκτερινὴν καὶ προέβησαν εἰς τὴν κλοπὴν, τοῦ μὲν ἑνὸς εἰσελθόντος ἐντὸς τοῦ παντοπωλείου, τοῦ δ' ἑτέρου μείναντος ἔξω διὰ νὰ ἐπιτηρῇ τὴν ὁδὸν, ἀφ' οὗ ἐκλείδωσε τὴν θύραν καὶ ἄφισε ἐντὸς τοῦ παντοπωλείου τὸν συνένοχόν του, ἵνα προβῇ εἰς τὴν λεηλασίαν.

Ἐπειδὴ ὅμως διῆλθε ἐκεῖθεν τυχαίως ὁ Χρ. Κολοβός, ἐφοβήθη ὁ φυλάσσων ἔξωθεν Χαριστὸς καὶ ἔφυγε Οὕτω ὅταν ὁ ἄλλος τὸν ἐκάλεσε νὰ τοῦ ἀνοίξῃ δὲν εὑρίσκετο ἐκεῖ καὶ οὕτω ἠναγκάσθη νὰ σπάσῃ τὴν θύραν [illegible] ἵνα ἠτο παλεύ[illegible] νὰ ἐξέλθῃ. Τὰ κλαπέντα μετρητὰ δραχ. 20 καὶ 70 λεπ.—καὶ οὐχὶ 150 δραχ. ὡς εἶχε ἀναφέρει ὁ ἰδιοκτήτης—ἐπεστράφησαν.

Οἱ συλληφθέντες θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὸν κ. Εἰσαγγελέα μετὰ τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας.

Δίκαιον εἶνε νὰ συγχαρῶμεν τὸν ἐνωματάρχην Ἀβρανιδάκην, ὅστις μὲ μόνην τὴν πληροφορίαν, ὅτι ὁ εἷς τῶν δραστῶν ἐφόρει στρατιωτικὸν πηλίκιον κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τοὺς μικροὺς διαρρήκτας, οἵτινες πιθανὸν νὰ ἐξελίσσοντο εἰς ἐπικινδύνους κλέπτας.

Δ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΑΦΙΞΙΣ ΟΙΚ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ

Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ Οἰκ. Ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς Θεσσαλονίκης ἀντισυνταγματάρχης κ. Κώτσης Δημ., ἵνα διενεργήσῃ ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως ὑλικοῦ καὶ χρηματικοῦ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Χαλκιδικῆς.

Ὁ ἔλεγχος ἐνεργηθεὶς κατὰ τὴν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον ἐπερατώθη χθὲς τὸ ἑσπέρας.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΞ ΤΗΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΥΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥΣ

ΙΕΡΙΣΣΟΣ Ἀπρίλιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)—Αἱ ζημίαι ἐκ τῶν πλημμυρῶν ἰδίως πολὺ μεγάλαι, ἡ δὲ χιονοθύελα ἔχει καταστρέψει τελείως τὰ ἐλαιόδενδρα τῆς Ἐλλαδιάβας.

Λόγῳ δὲ τῶν ἀλλεπαλλήλων κακοκαιριῶν τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων αὐτῆς τὸ ὁποῖον ζῇ, ἐκ τῆς ἁλιείας εὑρίσκεται εἰς στενόχωρον οἰκονομικὴν κατάστασιν. Τοὺς ἁλιεῖς ἰδίως πλήττει καὶ ἡ ἀγρία φορολογία 20% ἐπὶ τῶν ἁλιευομένων ἰχθύων, δηλαδὴ τὸ κράτος γίνεται συνέταιρος τῶν δυστυχῶν αὐτῶν βιοπαλαιστῶν, οἵτινες νυχθημερὸν χαροπαλεύουν μὲ τὴ θάλασσα.

Τὸ ἡμιτελὲς σχολικὸν κτίριον τῆς Ἱερισσοῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἰδίαν ἀκόμη κατάστασιν. Ἐλπίζομεν ὅτι ὁ νέος Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δ. Σχολείων θὰ ἐνεργήσῃ ὥστε νὰ σκεπασθῇ τοὐλάχιστον ἵνα μὴ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ καταρρεύσουν ἐκ τῶν βροχῶν καὶ προληφθοῦν ζημίαι σημαντικαί.

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ὕδρευσιν αὐτῆς ἐξακολουθοῦν καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὑδρεύσεως, ἀξίζει ἕνα εὖγε διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας ποῦ καταβάλουν.

Ν. ΡΟΔΑ.—Κυριολεκτικῶς μαίνεται ἡ διαίρεσις εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν Συνοικισμὸν «Νέα Ρόδα».

Οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ἐτάχθησαν εἰς δύο ἀντίπαλλα στρατόπεδα καὶ ὅτι δημιουργεῖ ἡ μία παράταξις τὸ καταστρέφει ἡ ἄλλη.

Πολὺ ἀποκαρδιωτικὸν τὸ φαινόμενον τοῦτο μὴ συντεῖνον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ συνοικισμοῦ καὶ τοῦτο βλέπων μᾶλλον ὁ ἕτερος τῶν Συνοικισμῶν Ξηροποτάμου ὁ ἀποτελῶν μίαν κοινότητα μὲ τὴν τῶν Ν. Ρόδων, ἐζήτησε δι' ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας ὑπέγραψαν ἀπαξάπαντες οἱ κάτοικοι αὐτοῦ ὅπως καὶ πρότερον προσκοληθῇ εἰς τὴν Κοινότητα Ἱερισσοῦ, ἥτις θὰ ἐξυπηρετήσῃ αὐτὰς καλύτερον ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως ἥτις χωρίζει τὴν Κοιν. Ἱερισσοῦ ἀπὸ τὸν συνοικισμὸν Ξηροποτάμου καὶ λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς τῆς πρώτης.

ΑΜΟΥΛΙΑΝΗ.—Οἱ κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ τῆς ὡραίας αὐτῆς νησίδος εἶναι ἀπελπισμένοι λόγῳ τῶν τελευταίων χιονοθυελῶν, αἵτινες κατέστρεψαν τὰ ἐλαιόδενδρα τὸ μόνον πρόσοδον τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Κατὰ τοὺς εἰδικοὺς ὕστερ[illegible] μίαν πενταετίαν θὰ ἀπο[illegible] καρπόν.

ΠΡΟΣΦΟΡΙΟΝ.—Ὁ μ[illegible] κὸς αὐτὸς συνοικισμὸς, ὁ ὁποῖ[illegible] πολλοῦ φιλοξενεῖ καὶ ξένο[illegible] λιτέχνας καὶ συγγραφεῖς λό[illegible] θελκτικῶν φυσικῶν καλλο[illegible] τὸν περιβάλλουν, ὑπέστη κα[illegible] τὴν μανίαν τῶν τελευταίων [illegible] θυελῶν, ἀλλὰ οἱ κάτοικοι α[illegible] πιδιδόμενοι ἐπιτυχῶς εἰς τὴν [illegible] τροφίαν δὲν εἶναι εἰς ἴσην [illegible] δυστυχεῖς ὅσον οἱ κάτοικοι τ[illegible] ναντι αὐτῶν Ἀμολιανῆς.

Τὸ κράτος ἔσπευσε νὰ δ[illegible] ρωγὴν τινα ἔστω καὶ ἠθ[illegible] καταστραφείσας περιφερεί[illegible] ὅπου περνᾷ ὁ σιδηρόδρομος [illegible] πολυτελῆ αὐτοκίνητα (ὄχ[illegible] ὑπουργῶν. Εἰς τὸν τόπον [illegible] τὸν ὁποῖον δὲν ἐπάτησε οὔτ[illegible] τμηματάρχης ὑπουργείου πο[illegible] εὑρεθῇ νὰ ἀκούσῃ τὰ παράπ[illegible] ἀπελπισμένων αὐτῶν ἀνθρ[illegible]

ΜΙΜΗΣ ΚΑΛ[illegible]

ΕΡΓΑ ΝΟΜΑΡΧΟ[illegible]

Κύριε, Διευθυντά.

Νομίζομεν, ὅτι ἀδικεῖτε [illegible] μάρχην κ. Τράκκαν κατηγ[illegible] αὐτὸν ἐπὶ ἀδρανείᾳ. Ὁ κ. [illegible] κας ἐκτελεῖ ὑψηλὰ καθήκο[illegible] ἐπιμελείας. Εὑρισκόμενος ε[illegible] ρίον τῆ- Χαλκιδικῆς ἡσχολ[illegible] ἡμέρας, ἵνα ρυθμίσῃ τὰς [illegible] ρήσεις τῶν αὐτοκινήτων. Ε[illegible] πετε ἐπιλύσει ὅλα τὰ ἄλλα [illegible] τα καὶ μόνον αὐτὸ ἔλειπε. [illegible] σως μοῦ εἰπῆτε, ὅτι ἐφ' ὅ[illegible] ὑπάρχει νόμος ὁ ὁποῖος ν[illegible] ρώνῃ ὡρισμένας ὑποχρεώ[illegible] σωφὲρ εἰς τὴν ὕπαιθρον, [illegible] ρησις τῶν αὐτοκινήτων ἐ[illegible] ἀπὸ τὸν ἐλεύθερον συναγ[illegible] καὶ οὐδὲν δικαίωμα ἔχει ὁ [illegible] χης νὰ ἐπεμβαίνῃ, διότι εἶ[illegible] νὸν νὰ παραβλάπτῃ ἐκ τῆς [illegible] νόμου αὐτὴς ἐνεργείας τοῦ [illegible] τοὺς σωφὲρ, ὅσον καὶ τοὺς [illegible]

Ἀλλ' εἰς τοὺς ἐκκλησι[illegible] ὕμνους καὶ τὴν θεολογικὴ[illegible] φίαν ποῦ ἐσπούδασεν ὁ κ. [illegible] κας δὲν συνήντησε βέβαια [illegible] ὅτι περιορισμοί εἰς τὸν ἐ[illegible] συναγωνισμὸν μόνον διὰ τ[illegible] νανται νὰ τεθοῦν.

Μετὰ τι[illegible]

ΣΥΝΔΡΟΜΗ[illegible]